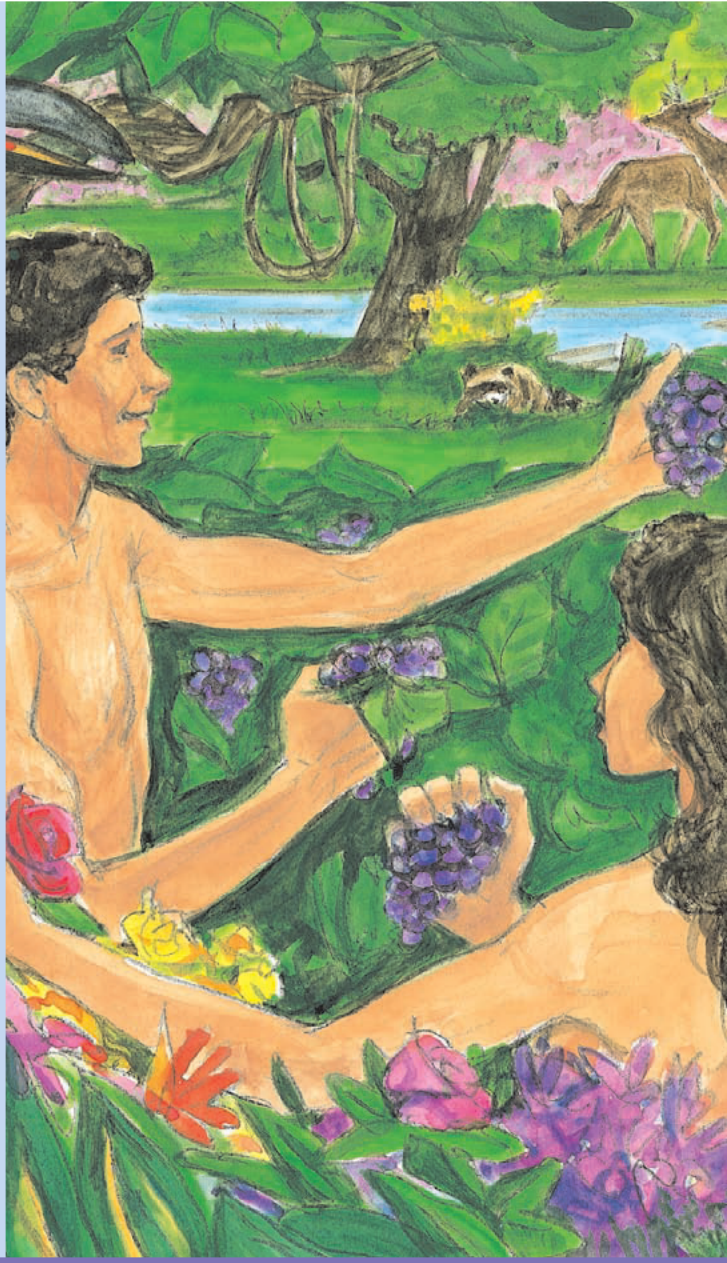
İncil Öğretiyor Serisi

Tanrı'nın bizi ve dünyayı nasıl yarattığına dair kişisel çalışma notları

Dünyamızı Tanrı Yarattı

Dünyamızı Tanrı Yarattı

Tanrı'nın bizi ve dünyayı
nasıl yarattığına dair
kişisel çalışma notları

Multi-Language Productions
Bringing the Word to the World

Original text produced by the Institutional Ministries Committee of the Commission on Special Ministries of the Wisconsin Evangelical Lutheran Synod

Copyright © 2006
Revised in 2015
Copyright © 2017 Turkish edition

Text adapted by Multi-Language Productions of the Wisconsin Evangelical Lutheran Synod

Printed in 2017

All cover and black and white illustrations are the work of Glenn Myers. Rights to Glenn Myers' illustrations reserved by Northwestern Publishing House.

Scripture taken from the Holy Bible, New International Reader's Version.
Copyright © 1996, 1998 by International Bible Society. Used by permission of the International Bible Society.

Level 1, Book 17

İÇİNDEKİLER

Başlangıç.....1

Yaratılış (Tekvin) 3

Bölüm 1:
Kutsal Üçlübir Tanrı dünyayı yarattı 7

Bölüm 2:
Adam ve kadın, Tanrı'nın bu
yaratılıştaki en özel varlıklarıdır 19

Bölüm 3:
Melekler ve şeytanlar bu
dünyanın bir parçasıdır 29

Bölüm 4:
Günah Tanrı'nın iyi olan
yaratılışına bozulma getirdi 39

Bölüm 5:
Tanrı vaat etti ve Kurtarıcı gönderdi 53

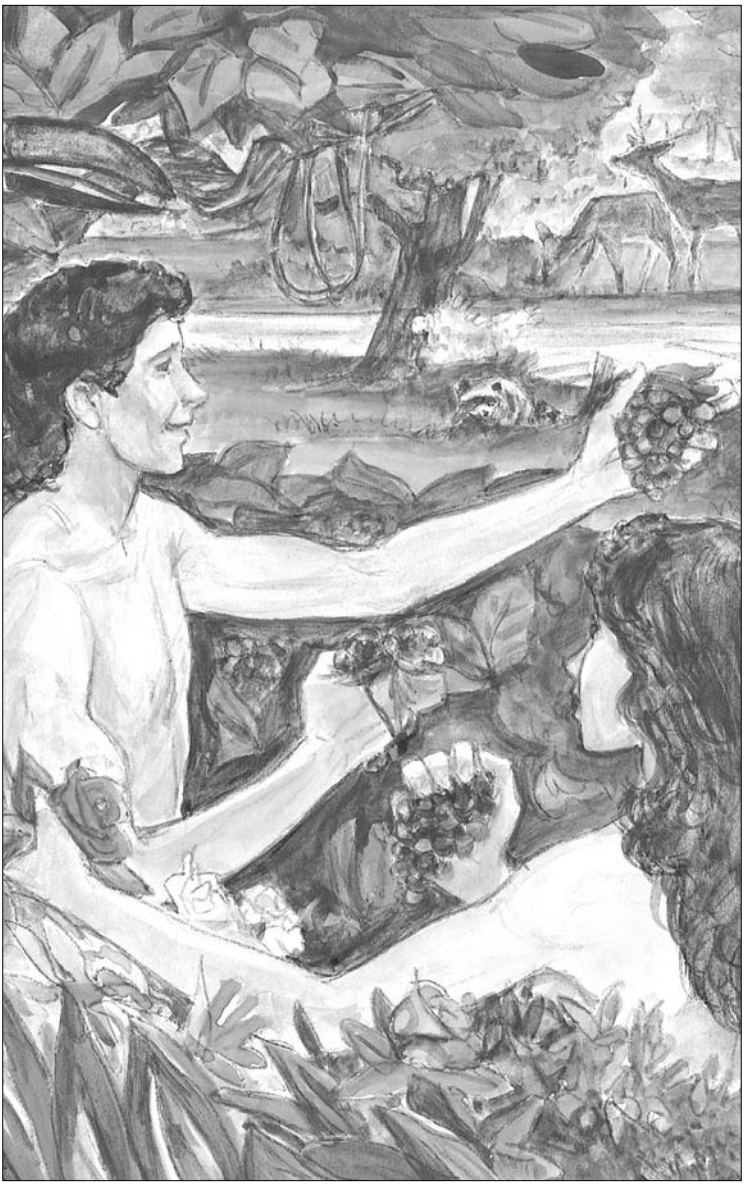

Başlangıç

İnsanların, dünyamızın yaratılması kadar, kadın ve erkek olarak bizim nasıl var olduğumuz konusunda da pek çok sorusu vardır. Bu kitap bize tam olarak bütün bunların nasıl gerçekleştiğini anlatır. Tanrı dünyayı yaratandır. Tanrı erkeği ve kadını yaratandır. Bu kitabı çalıştığınızda kendiniz ve yaşadığımız bu dünya hakkında daha iyi bir anlayışa sahip olacaksınız.

Her bir bölüm yıldızla işaretli olan (*) olan bir hedef listesi ile başlar. Bu hedefler size o bölümde ne öğreneceğinizi söyler.

Dünyamızın ve beşeriyetin Tanrı'nın her şeye güçlü sözü ile nasıl yaratıldığı konusunda, daha iyi bir anlayışa sahip olmanız için Tanrı size yardım etsin.

Tanrı mükemmel bir dünya yarattı.

Yaratılış (Tekvin)

Bölüm 1

1 1 Başlangıçta Tanrı göğü ve
yeri yarattı. 2 Yer boştu,
yeryüzü şekilleri yoktu; engin
karanlıklarla kaplıydı. Tanrı'nın
Ruhu suların üzerinde hareket
ediyordu.

3 Tanrı, "Işık olsun" diye
buyurdu ve ışık oldu. 4 Tanrı
ışığın iyi olduğunu gördü ve onu
karanlıktan ayırdı. 5 Işığa
"Gündüz", karanlığa "Gece" adını
verdi. Akşam oldu, sabah oldu ve
ilk gün oluştu.

6 Tanrı, "Suların ortasında bir
kubbe olsun, suları birbirinden
ayırsın" diye buyurdu. 7 Ve öyle
oldu. Tanrı gökkubbeyi yarattı.
Kubbenin altındaki suları
üstündeki sulardan ayırdı. 8
Kubbeye "Gök" adını verdi.
Akşam oldu, sabah oldu ve ikinci
gün oluştu.

9 Tanrı, "Göğün altındaki
sular bir yere toplansın, kuru
toprak görünsün" diye buyurdu
ve öyle oldu. 10 Kuru alana
"Kara", toplanan sulara "Deniz"
adını verdi. Tanrı bunun iyi
olduğunu gördü.

11 Tanrı, "Yeryüzü bitkiler,
tohum veren otlar, türüne göre
tohumu meyvesinde bulunan
meyve ağaçları üretsin" diye
buyurdu ve öyle oldu. 12 Yeryüzü
bitkiler, türüne göre tohum veren
otlar, tohumu meyvesinde
bulunan meyve ağaçları yetiştirdi.
Tanrı bunun iyi olduğunu gördü.
13 Akşam oldu, sabah oldu ve
üçüncü gün oluştu.

14-15 Tanrı şöyle buyurdu:
"Gökkubbede gündüzü geceden
ayıracak, yeryüzünü aydınlatacak
ışıklar olsun. Belirtileri,
mevsimleri, günleri, yılları
göstersin." Ve öyle oldu. 16 Tanrı
büyüğü gündüze, küçüğü geceye
egemen olacak iki büyük ışığı ve
yıldızları yarattı. 17-18 Yeryüzünü
aydınlatmak, gündüze ve geceye
egemen olmak, ışığı karanlıktan
ayırmak için onları gökkubbeye
yerleştirdi. Tanrı bunun iyi
olduğunu gördü. 19 Akşam oldu,
sabah oldu ve dördüncü gün
oluştu.

20 Tanrı, "Sular canlı
yaratıklarla dolup taşsın,
yeryüzünün üzerinde, gökte
kuşlar uçuşsun" diye buyurdu. 21
Tanrı büyük deniz canavarlarını,
sularda kaynaşan canlıları ve
uçan çeşitli varlıkları yarattı.
Bunun iyi olduğunu gördü. 22
Tanrı, "Verimli olun, çoğalın,
denizleri doldurun, yeryüzünde

kuşlar çoğalsın” diyerek onları kutsadı. 23 Akşam oldu, sabah oldu ve beşinci gün oluştu.

24 Tanrı, “Yeryüzü çeşit çeşit canlı yaratık, evcil ve yabanıl hayvan, sürüngen türetsin” diye buyurdu. Ve öyle oldu. 25 Tanrı çeşit çeşit yabanıl hayvan, evcil hayvan, sürüngen yarattı. Bunun iyi olduğunu gördü.

26 Tanrı, “Kendi suretimizde, kendimize benzer insan yaratalım” dedi, “Denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, evcil hayvanlara, sürüngenlere, yeryüzünün tümüne egemen olsun.”

27 Tanrı insanı kendi suretinde yarattı, onu Tanrı’nın suretinde yarattı. Onları erkek ve dişi olarak yarattı.

28 Onları kutsayarak, “Verimli olun, çoğalın” dedi, “Yeryüzünü doldurun ve denetiminize alın; denizdeki balıklara, gökteki kuşlara, yeryüzünde yaşayan bütün canlılara egemen olun. 29 İşte yeryüzünde tohum veren her otu, tohumu meyvesinde bulunan her meyve ağacını size veriyorum. Bunlar size yiyecek olacak. 30 Yabanıl hayvanlara, gökteki kuşlara, sürüngenlere – soluk alıp veren bütün hayvanlara– yiyecek olarak yeşil otları veriyorum.” Ve öyle oldu. 31 Tanrı yarattıklarına baktı ve her şeyin çok iyi olduğunu gördü. Akşam oldu, sabah oldu ve altıncı gün oluştu.

Bölüm 2

2 1 Gök ve yer bütün öğeleriyle tamamlandı. 2 Yedinci güne gelindiğinde Tanrı yapmakta olduğu işi bitirdi. Yaptığı işten o gün dinlendi. 3 Yedinci günü kutsadı. Onu kutsal bir gün olarak belirledi. Çünkü Tanrı o gün yaptığı, yarattığı bütün işi bitirip dinlendi.

4 Göğün ve yerin yaratılış öyküsü: RAB Tanrı göğü ve yeri yarattığında, 5 yeryüzünde yabanıl bir fidan, bir ot bile bitmemişti. Çünkü RAB Tanrı henüz yeryüzüne yağmur göndermemişti. Toprağı işleyecek insan da yoktu. 6 Yerden yükselen buhar bütün toprakları suluyordu. 7 RAB Tanrı Âdem’i topraktan yarattı ve burnuna yaşam soluğunu üfledi. Böylece Âdem yaşayan varlık oldu.

8 RAB Tanrı doğuda, Aden’de bir bahçe dikti. Yarattığı Âdem’i oraya koydu. 9 Bahçede iyi meyve veren türlü türlü güzel ağaç yetiştirdi. Bahçenin ortasında yaşam ağacıyla iyiyle kötüyü bilme ağacı vardı.

10 Aden’den bir ırmak doğuyor, bahçeyi sulayıp orada dört kola ayrılıyordu. 11 İlk ırmağın adı Pişon’dur. Altın kaynakları olan Havila sınırları boyunca akar. 12 Orada iyi altın, reçine ve oniks bulunur. 13 İkinci ırmağın adı Gihon’dur, Kûş sınırları boyunca akar. 14 Üçüncü ırmağın adı Dicle’dir, Asur’un doğusundan akar. Dördüncü ırmak ise Fırat’tır.

15 RAB Tanrı Aden bahçesine bakması, onu işlemesi için Âdem'i oraya koydu. 16 Ona, "Bahçede istediğin ağacın meyvesini yiyebilirsin" diye buyurdu, 17 "Ama iyiyle kötüyü bilme ağacından yeme. Çünkü ondan yediğin gün kesinlikle ölürsün."

18 Sonra, "Âdem'in yalnız kalması iyi değil" dedi, "Ona uygun bir yardımcı yaratacağım." 19 RAB Tanrı yerdeki hayvanların, gökteki kuşların tümünü topraktan yaratmıştı. Onlara ne ad vereceğini görmek için hepsini Âdem'e getirdi. Âdem her birine ne ad verdiyse, o canlı o adla anıldı. 20 Âdem bütün evcil ve yabanıl hayvanlara, gökte uçan kuşlara ad koydu. Ama kendisi için uygun bir yardımcı bulunmadı.

21 RAB Tanrı Âdem'e derin bir uyku verdi. Âdem uyurken, RAB Tanrı onun kaburga kemiklerinden birini alıp yerini etle kapadı. 22 Âdem'den aldığı kaburga kemiğinden bir kadın yaratarak onu Âdem'e getirdi.

23 Âdem,

"İşte, bu benim kemiklerimden
alınmış kemik,
Etimden alınmış ettir" dedi,
"Ona 'Kadın' denilecek,
Çünkü o adamdan alındı."

24 Bu nedenle adam annesini babasını bırakıp karısına bağlanacak, ikisi tek beden olacak. 25 Âdem de karısı da çıplaktılar, henüz utanç nedir bilmiyorlardı.

Bölüm 3

3 1 RAB Tanrı'nın yarattığı yabanıl hayvanların en kurnazı yılandı. Yılan kadına, "Tanrı gerçekten, 'Bahçedeki ağaçların hiçbirinin meyvesini yemeyin' dedi mi?" diye sordu.

2 Kadın, "Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz" diye yanıtladı, 3 "Ama Tanrı, 'Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesini yemeyin, ona dokunmayın; yoksa ölürsünüz' dedi." 4 Yılan, "Kesinlikle ölmezsiniz" dedi, 5 "Çünkü Tanrı biliyor ki, o ağacın meyvesini yediğinizde gözleriniz açılacak, iyiyle kötüyü bilerek Tanrı gibi olacaksınız." 6 Kadın ağacın güzel, meyvesinin yemek için uygun ve bilgelik kazanmak için çekici olduğunu gördü. Meyveyi koparıp yedi. Yanındaki kocasına verdi, o da yedi. 7 İkisinin de gözleri açıldı. Çıplak olduklarını anladılar. Bu yüzden incir yaprakları dikip kendilerine önlük yaptılar.

8 Derken, günün serinliğinde bahçede yürüyen RAB Tanrı'nın sesini duydular. O'ndan kaçıp ağaçların arasına gizlendiler. 9 RAB Tanrı Âdem'e, "Neredesin?" diye seslendi. 10 Âdem, "Bahçede sesini duyunca korktum. Çünkü çıplaktım, bu yüzden gizlendim" dedi. 11 RAB Tanrı, "Çıplak olduğunu sana kim

söyledi?" diye sordu, "Sana meyvesini yeme dediğim ağaçtan mı yedin?" 12 Âdem, "Yanıma koyduğun kadın ağacın meyvesini bana verdi, ben de yedim" diye yanıtladı. 13 RAB Tanrı kadına, "Nedir bu yaptığın?" diye sordu. Kadın, "Yılan beni aldattı, o yüzden yedim" diye karşılık verdi.

14 Bunun üzerine RAB Tanrı yılana,

"Bu yaptığından ötürü

Bütün evcil ve yabanıl hayvanların

En lanetlisi sen olacaksın" dedi,

"Karnının üzerinde sürünecek,

Yaşamın boyunca toprak yiyeceksin.

15 Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu

Birbirinize düşman edeceğim.

Onun soyu senin başını ezecek,

Sen onun topuğuna saldıracaksın."

16 RAB Tanrı kadına,

"Çocuk doğururken sana

Çok acı çektireceğim" dedi,

"Ağrı çekerek doğum yapacaksın.

Kocana istek duyacaksın,

Seni o yönetecek."

17 RAB Tanrı Âdem'e,

"Karının sözünü dinlediğin ve sana,

Meyvesini yeme dediğim ağaçtan yediğin için

Toprak senin yüzünden lanetlendi" dedi,

"Yaşam boyu emek vermeden yiyecek bulamayacaksın.

18 Toprak sana diken ve çalı verecek,

Yaban otu yiyeceksin.

19 Toprağa dönünceye dek

Ekmeğini alın teri dökerek kazanacaksın.

Çünkü topraksın, topraktan yaratıldın

Ve yine toprağa döneceksin."

20 Âdem karısına Havva adını verdi. Çünkü o bütün insanların annesiydi. 21 RAB Tanrı Âdem'le karısı için deriden giysiler yaptı, onları giydirdi.

22 Sonra, "Âdem iyiyle kötüyü bilmekle bizlerden biri gibi oldu" dedi, "Artık yaşam ağacına uzanıp meyve almasına, yiyip ölümsüz olmasına izin verilmemeli." 23 Böylece RAB Tanrı, yaratılmış olduğu toprağı işlemek üzere Âdem'i Aden bahçesinden çıkardı. 24 Onu kovdu. Yaşam ağacının yolunu denetlemek için de Aden bahçesinin doğusuna Keruvlar ve her yana dönen alevli bir kılıç yerleştirdi.

Bölüm – I

Kutsal Üçlübir Tanrı dünyayı yarattı

Dünya nereden geldi? İnsanlar buraya nasıl geldi? Bu sorular üzerinde sık sık düşünürüz. Bu soruların cevaplarını nasıl bulacağız? Sorularımıza cevaplar istediğimiz zaman, cevapları bilen birilerine gideriz. Sevdiğimiz futbol takımının son maçında nasıl olduğunu öğrenmek için maçı izleyen birine gideriz. Maçı hiç görmemiş birine gidip takımın nasıl olduğunu tahmin etmesini istemeyiz. Hal böyle olunca, eğer dünyanın nasıl var olduğunu ve

bizim buraya nasıl geldiğimizi bulmak istiyorsak, cevaplarımızı yalnızca dünyanın başlangıcından beri var olan Tanrı'dan alacağız. Orada var olan yalnızca tek bir Tanrı idi. Dünyayı O yarattı. Bu nedenle O bize dünyanın nereden geldiğini ve bizim orada nasıl bulunduğumuzu bize açıklayabilir. Bu bölümde şu konulara bakacağız:

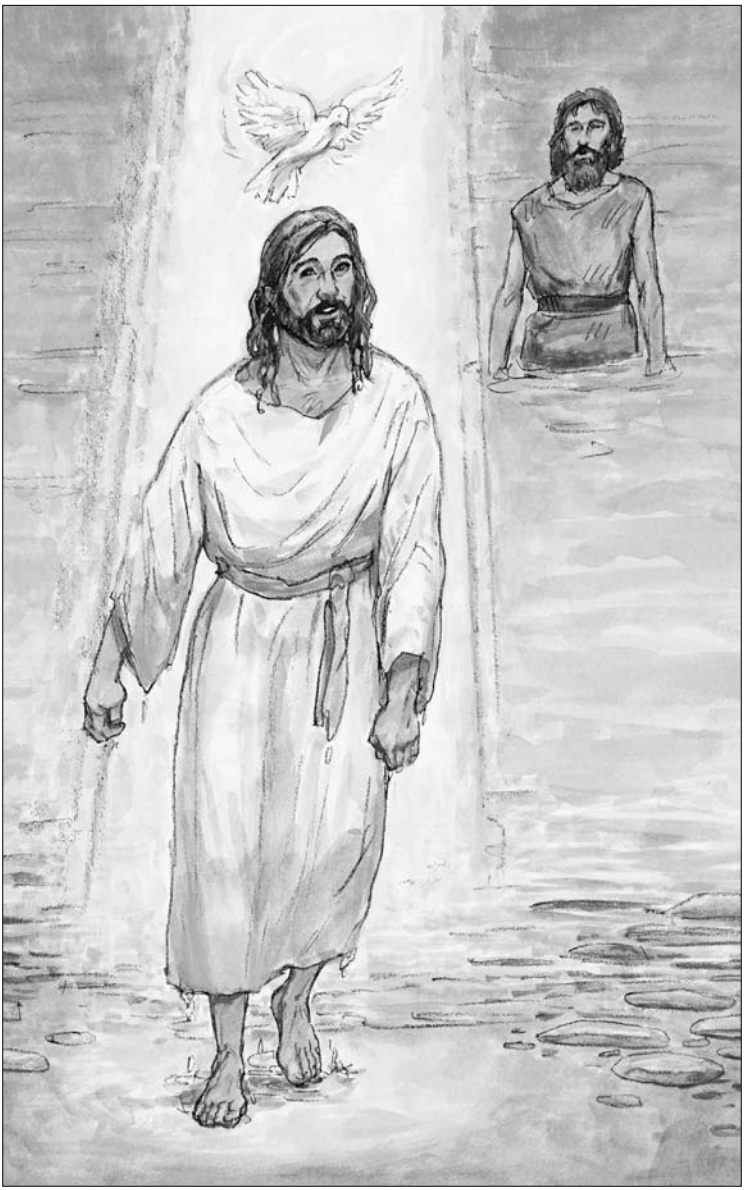
* Dünyanın nasıl var olduğunu;
* İnsanların yeryüzünde nasıl yaşamaya başladığını.

Kutsal Kitap'ın birinci kitabı Yaratılış (Tekvin) bizlere şunu söyler: "Başlangıçta Tanrı gökleri ve yeri yarattı (Yaratılış 1:1). Dünyayı kim yarattı? Tanrı yarattı. Tanrı başlangıçta vardı; şu anda vardır, her zaman vardır ve O daima var olan tek Tanrı olacaktır. O'nun Sözü olan Kutsal Kitap bize şunu anlatır: "Ben RAB'bim, her şeyi yaratan, gökleri yalnız başına geren, yeryüzünü tek başına seren…" (Yeşaya 44:24).

Tek Tanrı vardır (I.Korintliler 8:4). Kutsal Kitap bize şunu söyler: "Dinle, Rab, bizim

Tanrımızdır. Rab, bir ve tek olan Tanrı'dır" (Yasa'nın Tekrarı/Tesniye 6:4). Bunu öğrenmek bizi şaşırtsa da bir ve tek olan Tanrı'da üç kişi vardır. O, Üçlübir Tanrı'dır (bir ve üç). Tanrı Oğlu İsa, "gidin, bütün ulusları öğrencilerim olarak yetiştirin; onları Baba, Oğul ve Kutsal Ruh'un adıyla vaftiz edin" (Matta 28:19) dediği zaman, bu Üçlübir Tanrı'dan bahsetmiştir. Baba Tanrı (Yaratılış 1:1), Oğul Tanrı (Yuhanna 1:3) ve Kutsal Ruh Tanrı (Yaratılış 1:2), olmak üzere dünyayı yaratan tek gerçek Tanrı vardır. Tanrı bize nasıl Kutsal Üçlübir olduğunun açıklamasını yapmaz. Biz bunu açıklayamayız. Yine de buna inanırız çünkü Tanrı Kutsal Kitap'ta kendisini böyle tanıtmıştır.

Tanrı dünyayı nasıl yarattı? Bir şey yaparken, bunu meydana getirmek için bazı materyallere ihtiyaç duyarız. Eğer bir ev inşa etmek istersen, kereste ve daha başka inşa gereçlerine ihtiyaç duyarsın. Ancak Tanrı dünyayı düzenli bir şekilde yaratmak için hiçbir materyale ihtiyaç duymadı. Her şeyi yoktan yarattı (İbraniler 11:3). O söyledi ve dünya var oldu. Tanrı dünyayı yaratırken hiç kimse bulunmadığından,

Mesih İsa vaftiz olduğunda Baba Tanrı seslendi ve Kutsal Ruh bir güvercin biçiminde O'nun üzerine indi.

biz Tanrı'nın bunu nasıl yaptığını bize anlatmasına muhtacız. İmanımız, Tanrı'nın Kutsal Kitap'ta bize açıkladıkları üzerinde temel bulur.

— Kutsal Kitap (Yaratılış bölümünde) dünyayı Tanrı'nın yarattığını söyler.

— Tanrı, Kutsal Üçlübir Tanrı'dır: Baba Tanrı, Oğul Tanrı, Kutsal Ruh Tanrı.

— Tanrı her şeyi yoktan yarattı.

Bazı insanlar dünyanın milyonlarca yıl içinde kendi başına oluştuğunu düşünürler. Ancak Kutsal Kitap bize Tanrı'nın dünyayı altı günde yarattığını söyler. Bizler, şimdiki gibi her birinin sabahı ve akşamı olan günlerle aynı uzunluktaki altı yaratılış gününe inanırız. "Akşam oldu ve sabah oldu" (Yaratılış 1:5). Kutsal Kitap, yaratılışın altı gününü İsrail halkının çalıştığı her bir haftadaki altı güne benzetir. Tanrı Musa'ya şunu söyler: "Altı günde gökleri ve yeryüzünü yarattım… Yedinci günde dinlendim" (Çıkış 20:11). Altı tane yirmi

dört saatlik günde Tanrı gökleri, yeryüzünü ve içindeki her şeyi yarattı.

Birinci günde, Tanrı yeryüzünü, üzerinde yaşadığımız gezegeni ve evrendeki her şey için gerekenleri yarattı. “Başlangıçta, Tanrı gökleri ve yeri yarattı. Yer boştu, yeryüzü şekilleri yoktu.” Bitki, hayvan ve insan bulunmuyordu. Tanrı onları sonraki günlerde meydana getirdi. Su, yeryüzündeki her şeyi örtmüştü ve “karanlık da okyanusun üzerindeydi” (Yaratılış 1:2). Tanrı yeryüzünde gündüz ve gece olabilmesi için ışığı da ilk günde yarattı. “Tanrı ‘Işık olsun’ dedi. Ve ışık oldu” (Yaratılış 1:3).

İkinci günde, Tanrı yeryüzündeki suları yukarıdaki sulardan ayırdı. Tanrı sular arasındaki boşluğa “gök” adını verdi. Orası kuşların uçabildiği yer olacaktı. Ayrıca orası, nefes alıp verdiğimiz hava, yeryüzünde yaşamı mümkün kılan atmosferi de kapsamakta idi.

Üçüncü günde, Tanrı okyanuslar için alçak zeminler yaratarak yeryüzünü şekillendirdi ve

görünen kuru alanları yaptı. Bu, Tanrı'nın yarattıklarından pek çoğunun yaşayabildiği yerdir. O ayrıca başka bitkileri ve ağaçlar üretebilen tohum veren otlar, tohumu meyvesinde bulunan başka ağaçları yetiştirdi. Bu bitkiler ve meyve ağaçları yenilebilen yiyecek ve görülecek güzellikler verecekti.

Dördüncü günde, Tanrı bizim güneş, ay ve yıldız olarak adlandırdığımız ışıkları yaratarak gökkubbeyi düzenledi. Bütün bu ışıklar yeryüzüne hizmet etmeye başladı. Güneş yeryüzünde yaşamı destekleyecek olan sıcaklık ve ışığı sağladı. Ay, güneşin ışığından etkilendi, güneş ve diğer yıldızlarla birlikte zamanı ölçmeye yarayacaktı. Yıldızlar yeryüzünde seyahat eden insanlara rehberlik edeceklerdi. Sayısı hesap edilemeyecek kadar yıldız ve gezegen vardır. Yine de Tanrı onların her birini tanır ve onları isimleriyle çağırır. Mezmur yazarı bize şunu söyler: "O (Tanrı) kaç yıldız olması gerektiğine karar verir. Her birini isimleriyle çağırır" (Mezmur 147:4). Tanrı onların her birini yarattı ve onları göklere yerleştirdi.

Beşinci günde, Tanrı balıkları ve suda yüzen tüm varlıkları yarattı. O, kuşları ve gökyüzünde uçan diğer kanatlı yaratıkları da yarattı. O, her bir hayvan türünü kendileri gibi daha çok çoğalabilecek şekilde yarattı.

Altıncı günde, Tanrı karada yaşayan varlıkları yarattı. İnek ve koyun gibi çiftlik hayvanlarını yarattı. Aslan ve ayı gibi vahşi hayvanları yarattı. Yılan ve kertenkele gibi sürüngenleri yarattı. O, karadaki tüm yaratıkları kendileri gibi çoğalabilecek şekilde yarattı. Tanrı altıncı günde ayrıca yeryüzündeki ilk insan olan Âdem ve Havva'yı yarattı. Tanrı onları çok özel bir şekilde yarattı. Sonraki bölümde bunu inceleyeceğiz.

Yedinci günde, Tanrı yaratma işi bitirdi. Kutsal Kitap bize "O dinlendi" der (Yaratılış 2:2). Bu, Tanrı'nın yorulduğu manasına gelmez. Bu, Tanrı'nın yedinci günde dünyayı yaratmış olmanın verdiği mutluluk içinde yaşadığı anlamına gelir. Kutsal Kitap ayrıca bize Tanrı'nın yeryüzüne baktığını ve yaratmış olduğu her şeyin, "çok iyi" (Yaratılış 1:31)

olduğunu söyler. Tanrı dünyayı içinde kötülükle yaratmadı. O'nun yarattığı her şey, her yönüyle mükemmeldi.

— Dünyayı ve içindekileri Tanrı altı günde yarattı.

— Yaratılışın her günü sabah ve akşam olmak üzere eşit zaman biriminde yaratıldı.

— Kutsal Kitap'ta yaratılışın altı günü İsrail halkına çalışması için verilen altı gün ile kıyaslanır.

— Birinci gün Tanrı gökleri ve yeri yarattı.

— İkinci gün Tanrı göğü (gökkubbeyi) yarattı.

— Üçüncü gün Tanrı karayı ve bitkileri yarattı.

— Dördüncü gün Tanrı güneşi ve yıldızları yarattı.

— Beşinci gün Tanrı balıkları ve kuşları yarattı.

— Altıncı gün Tanrı hayvanları ve insanı yarattı.

— Tanrı her şeyi çok iyi yarattı.

— Yedinci gün Tanrı dinlendi.

Bölüm Özeti – 1

Başlangıçta Üçlübir Tanrı (Baba, Oğul, Kutsal Ruh) dünyayı ve içindeki her şeyi yarattı. O, altı günde her şeyi eksiksiz olarak yarattı. Birinci günde Tanrı gökleri, yeryüzünü ve ışığı yarattı. İkinci günde Tanrı yeryüzünün üstündeki sulardan yeryüzündeki suları ayırdı. Üçüncü günde Tanrı, denizleri ve kuru toprakta yetişen bitkiler ve ağaçlarla birlikte karayı yarattı. Dördüncü günde Tanrı güneşi ayı ve yıldızları yarattı. Beşinci günde Tanrı sulardaki balıkları ve havada uçan kuşları yarattı. Altıncı günde Tanrı karada yaşam süren yaratıkları yarattı. Tanrı ayrıca en iyi yarattığı varlık olan ilk iki insanı, Âdem ve Havva'yı yarattı. Yedinci günde Tanrı yaratılış işini tamamladı, işini bitirdi. O gün yaratmış olduğu dünyaya hoşnutluk ile bakarak dinlendi. Tanrı dünyaya baktı ve her şeyi O yaratmıştı, "çok güzel" dedi. Tanrı dünyayı içinde kötülükle yaratmadı. O'nun yaratığı her şey tamamen mükemmeldi.

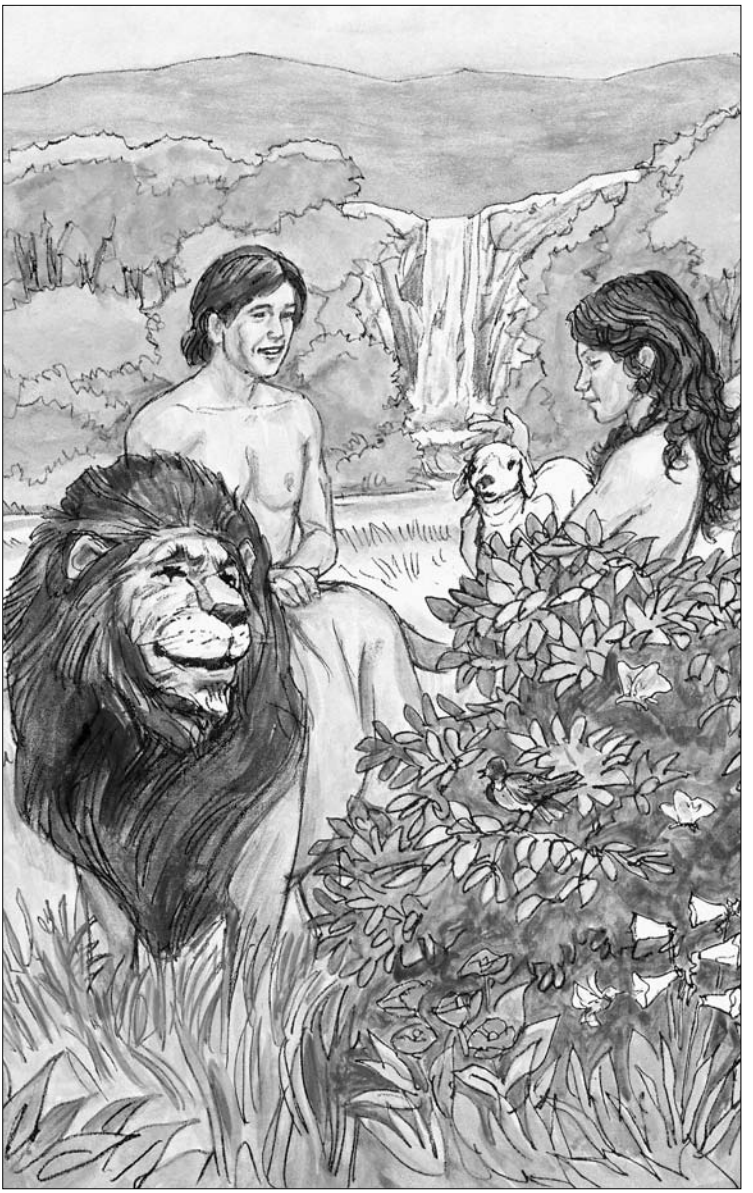

Bölüm – 2

Adam ve kadın, Tanrı'nın bu yaratılıştaki en özel varlıklarıdır

Biz buraya nasıl geldik? Kutsal Kitap bize Tanrı'nın yarattığı mükemmel dünya için iki mükemmel insan yarattığını söyler. Bütün insanlar ilk iki insan olan Âdem ve Havva'dan gelir. Bu bölümde şu konulara bakacağız:

* Tanrı'nın ilk adam olan Âdem'i nasıl yarattığını;
* Tanrı ilk kadın olan Havva'yı nasıl yarattığını;

Tanrı Âdem ve Havva'yı mükemmel bir dünyaya yerleştirdi.

* Her ikisini de nasıl mükemmel yarattığını;
* Tanrı'nın onları ne kadar çok sevdiğini.

Gazeteciler bir hikaye yazarken ne olduğunu anlatarak başlarlar. Sonra yazarken hikayenin detaylarını verirler. Tanrı, Kutsal Kitap'ın ilk beş kitabının yazarı olan Musa'ya sahipti. Musa da aynı yöntemle yaratılışın önemini yazdı. Yaratılış'ın birinci bölümünde Musa bize yaratılış haftasında ne olduğuna dair genel bir bakış açısı veriyor. İkinci bölümde, yaratılışın altı günü süresince Tanrı'nın ne yaptığına dair bazı detaylar veriyor. Örnek olarak, Yaratılış ikinci bölüm Tanrı'nın ilk erkek ve kadını nasıl yarattığı konusundaki detayları bize verir.

Yeryüzündeki ilk insan şempanze gibi bir hayvandan gelişmemiştir. Yahut Tanrı Âdem'i yaratılışın diğer unsurları gibi yoktan yaratmamıştır. Bunun yerine Tanrı ilk adamı çok özel bir şekilde yaratmıştır. O Âdem'i yerin tozundan yaratmıştır. Bir çömlekçinin bir parça kili alıp dikkatli bir biçimde onu şekillendirip harika bir çömleğe çevirmesinde olduğu gibi,

Tanrı çok özel bir şekilde (dikkatle) yerin toprağından ilk adamı yarattı. Tanrı, Âdem'in bedenini ve içindeki organları tamamıyla yerin tozundan (yerin balçığından) yaratılmıştır.

Fakat beden ve organların varlığı, Âdem'in kendiliğinden yaşayan bir can olmasının sebebi değildir. Kutsal Kitap bizlere "Tanrı yaşam soluğunu üfledi. Böylece Âdem yaşayan varlık oldu" diye yazmaktadır (Yaratılış 2:7). Tanrı Âdem'e bir can (ruh) verdi. Yaşam veren budur. Yaşayan bir insanı meydana getiren, beden ve ruhun birlikteliğidir. Ruh ayrıca insanlara düşünme ve akıl etme kazandırır; insanlara duygular ve hisler verir. Ruh bedeni terk ettiğinde insan ölür. Buna karşın ruh ölümden sonra da yaşar. İnsan bedeni çürüyecek fakat ruh asla ölmeyecektir. Yargı gününde Tanrı beden ve ruhu tekrar birleştirecektir.

Tanrı Âdem'i oldukça zeki ve düşünebilen bir adam olarak yarattı. Tanrı Âdem'i yarattıktan sonra, ona bütün hayvanlara isimlerini vermesini söyledi. Âdem hayvanları isimlendirirken hiçbir sorun yaşamadı. Tanrı

ayrıca Âdem'i Tanrı'nın yeryüzünde yaratmış olduğu her şeyi koruyabilme yeteneği ile yarattı.

— Tanrı insanı yarattı.

— Tanrı insanı yerin toprağından yarattı.

— Yaşayan bir can olsun diye, Tanrı Âdem'e can (ruh) verdi.

— Tanrı Âdem'i düşünebilen bir can olarak bilgelikle yarattı.

Tanrı ilk olarak Âdem'i yarattı. O, günümüze kadar gelmiş olan insan ırkının başıdır (ilkidir). Fakat ilk kadın nereden geldi? Kutsal Kitap bize ilk kadının ilk adamdan yaratıldığını söyler. Havva ilk kadın olup, Âdem'den geldi.

Tanrı Havva'yı Âdem'e mükemmel bir yardımcı olarak yarattı. Yaratılış haftasının altıncı gününde Tanrı dedi ki, "Adamın yalnız olması iyi değildir" (Yaratılış 2:18). Böylelikle Tanrı, Havva'yı Âdem'in karısı olarak yarattı. Tanrı

Âdem'e derin bir uyku verdi. Uyuma fikrini hastanede bir operasyonda imiş gibi değerlendirin. Âdem uyuyakaldığında, Tanrı Âdem'in kaburga kemiklerinden birini aldı ve yerini etle kapattı. Sonra Âdem'den alınan kaburgadan Havva'yı yarattı. Bunları Tanrı'nın tam olarak nasıl yaptığını ise biz Tanrı'ya bırakmalıyız. Tanrı'nın bize Kutsal Kitap'ta anlattıklarına inanmakla yetiniriz.

Tanrı sonra Havva'yı Âdem'e getirdi ve böylece Tanrı onların evliliklerini başlatmış oldu. Âdem diğer bütün yaratıklara adlarını verdi. Âdem, Tanrı'nın Havva'yı nasıl yarattığını (Âdem'in kendisinden alınan bir kemik ile yaratığını) bildi. Bu nedenle Tanrı'nın yarattığı yeni varlığa 'kadın' denildi. Çünkü kadın 'adamdan' alınmıştı. Yaratılış 2:23 ayetinde Âdem "İşte, bu benim kemiklerimden alınmış kemik, etimden alınmış ettir; Ona 'Kadın' denilecek, çünkü o adamdan alındı" diye söylemiştir. Tanrı bir adam ve bir kadını evlilik ile birleştirdiğinde, karşı cinsten iki insanın arasında var olan bir evliliği istediğine dair her şeyi açık ve net olarak belli etti. Tanrı, her birinin (adam ve kadının) yalnız yaşamasındansa, birbirlerinin

hayatlarını paylaşabilmesi için bir erkek ve bir kadını evlilik ile birleştirdi. Ve böylece çocuklar doğabilecek ve ebeveynleri tarafından bir evde yetiştirilebileceklerdi. Evlilik Tanrı'nın bize vermiş olduğu bir berekettir (iyi bir şeydir).

— Tanrı kadını adamdan yarattı.

— Tanrı bir adam ve bir kadının evlilikle birleşmesini istedi.

— Tanrı'nın bizlere verdiği evlilik, iyi bir berekettir.

Tanrı Âdem ve Havva'ya başka bir bereket daha verdi. Kutsal Kitap bize Tanrı'nın bu ilk adam ve kadını kendi suretinde ve benzerliğinde yarattığını söyler. Bu, Âdem ve Havva'nın Tanrı gibi göründükleri anlamına gelmez. "Tanrı ruhtur" (Yuhanna 4:24); bizlerse et ve kandan yaratıldık. Âdem ve Havva ruhani anlamda Tanrı gibiydiler. Âdem ve Havva, Tanrı'yı en yakın arkadaşları gibi bildiler. Onlar Tanrı'nın onlardan yapmasını istediği şeyi yapmayı istediler. Ve onlar Tanrı'nın onlardan

yapmasını istediğini her şeyi yapabilecek yetenekle donatılmışlardı. Pek çok insan yalnızca Tanrı'nın onlardan yapmasını istemediği şeyleri yapmakla mutlu olabileceklerini sanırlar. Âdem ve Havva kusursuz biçimde Tanrı'ya itaat ediyorlardı. Tanrı'ya hizmet etmek istiyorlardı.

Tanrı Âdem ve Havva'nın O'na hizmet etmesi için sevinci yarattı. Tanrı'ya iyiliklerinin karşılığı olarak onlar bir "şükran" ifadesi içinde, istekli bir şekilde hizmet ettiler. Tanrı Âdem ve Havva'yı yerleştireceği özel bir bahçe yarattı. Bitki ve ağaçlarla dolu harika bir bahçeydi. Tanrı Âdem ve Havva'ya yaratılışa hükmetme (yönetme) yetkisi verdi. Tanrı onlara çalışmaları için iş verdi. O iş zahmetli ya da zor değildi. Onlar için oldukça keyifli idi. Hayvanlar Âdem ve Havva'ya itaat etti. Bahçede bitkileri boğacak yabani bitkiler yoktu ve böcekler de Tanrı'nın yaratıklarını bozamazdı. Âdem ve Havva Tanrı'nın onları yerleştirdiği bahçeye baktıklarında kendilerinin ne kadar çok sevildiklerini gördüler.

— Tanrı Âdem ve Havva'yı kendi suretinde yarattı.

— Âdem ve Havva mutlu bir şekilde Tanrı'ya hizmet edebilecekleri bir yere yerleştirilmişlerdi.

— Tanrı özel bir bahçe yaratarak Âdem ve Havva'ya, onları ne kadar çok sevdiğini göstermiştir.

Bölüm Özeti – 2

Tanrı ilk adamı çok özel bir şekilde yarattı. Tanrı onu yerin toprağından (tozundan) yarattı. Tanrı Âdem'e bir ruh verdi. Bu, onu yaşayan bir can yaptı. Tanrı Havva'yı ise Âdem için mükemmel bir yardımcı olarak yarattı. Tanrı, Havva'yı Âdem'den aldığı kaburga kemiğinden yarattı. Tanrı sonra Havva'yı Âdem'e getirdi ve onları evlilikte birleştirdi. Böylece Tanrı, evliliğin bir kadın ve bir adam arasında olmasını istediğini gösterdi; ve evliliği bu şekilde düzenledi. Tanrı Âdem ve Havva'yı kendi suretinde ve benzeyişinde yarattı. Bunun anlamı, onlar Tanrı'nın en iyi dostları olduğunu bildiler; Tanrı'nın iradesini yapma isteği ve onun iradesini gerçekleştirebilecek yeterlilikle donatılmışlardı. Tanrı Âdem ve Havva'ya yaşamaları için mükemmel bir bahçe yaratarak, onları ne kadar sevdiğini gösterdi. Tanrı Âdem ve Havva'ya yeryüzünde yarattığı diğer varlıklara hükmetme ve yönetme yetkisi verdi.

Bölüm – 3

Melekler ve şeytanlar bu dünyanın bir parçasıdır

Tanrı mükemmel bir dünya yarattı. Bu mükemmel dünyaya Tanrı iki mükemmel insan koydu. Onların her ikisi de mükemmel bir şekilde mutlu idiler. Öyleyse bu dünya nasıl sefalet ve keder yerine döndü? Kutsal Kitap bize, Tanrı'ya karşı isyan eden melekler ile sıkıntının başladığını söyler. Bu isyankar melekler bugün de dünyamızda sefalete sebep olan İblis (şeytan) ve cinlerdir. Tanrı'ya itaat

Melekler Tanrı'nın Elçileridir.

eden melekler, iyi melekler, bu dünyada Tanrı'nın iradesini taşırlar. Şeytan ve cinler ise kötü meleklerdir. Onlar Tanrı'nın iradesine karşı gelmeye çalışırlar. Bu bölümde şu konulara bakacağız:

* Şeytanın nereden geldiğine;
* Bu dünyada iyi meleklerin Tanrı'ya nasıl hizmet ettiğine;
* Kötü meleklerin Tanrı'nın iradesine nasıl karşı gelmeye çalıştığına.

Kutsal Kitap bize meleklerin yaratılışın altı günü esnasında bir zamanda yaratıldığını söyler. Havari Pavlus şöyle yazar: "Nitekim yerde ve gökte, görünen ve görünmeyen her şey –tahtlar, egemenlikler, yönetimler, hükümranlıklar– O'nda yaratıldı. Her şey O'nun aracılığıyla ve O'nun için yaratıldı" (Koloseliler 1:16). Yaratılış 2:1 ayetinde ise Musa, "Gökler ve yer ve onlardaki herşey tamamlandı" diye yazar. "Melek" ismi "haberci, elçi" anlamına gelir. Melekler Tanrı'nın elçisi olmak ve onun iradesini taşımak üzere Tanrı'nın yarattığı ruhsal varlıklardır. Tanrı hiç kötü melek

yaratmadı. O tüm melekleri O'na itaat etme ya da itaat etmeme yeteneği ile yarattı. Tanrı meleklerin kendi istekleriyle O'na hizmet etmelerini istedi.

Kutsal Kitap bize İblis'in Tanrı'ya itaat etmemeyi seçtiğini söyler. O, Tanrı'ya, yaratıcısına karşı isyan etti. Bir takım melekler de aynı şekilde Tanrı'ya itaatsizliği seçti ve Tanrı'ya isyan etti. Böylece meleklerden bazıları ait oldukları yerde kalmadı. Çünkü onlar yetki konumlarını korumadılar. Rab, o melekleri karanlıkta tuttu. Onlar sonsuza kadar bağlı kalacaklardır. "Yetkilerinin sınırı içinde kalmayıp kendilerine ayrılan yeri terk etmiş olan melekleri, büyük yargı günü için çözülmez bağlarla bağlayarak karanlığa hapsetti" (Yahuda 6). İblis ve cinler Tanrı'ya karşı isyan ederek günah işlediler. Tanrı bu düşmüş meleklere ikinci bir fırsat vermedi. Onları kurtarması için Mesih İsa'yı göndermedi. Bunun yerine Tanrı İblis'i cennetten attı. Tanrı onları yargı gününde sonsuza kadar kalacakları cehennem azabına göndereceğini söyledi. Kötü melekler Tanrı'ya itaat edemedi. Bu

düşmüş melekler Tanrı'ya hizmet etmeyi arzulayamazlar. Onların tüm yapabildikleri günah işlemektir. Günah ise Tanrı'ya isyan etmektir.

İyi melekler Tanrı'ya itaat etmeyi seçtiler. Tanrı'nın bu iyi olan melekleri içinse, Tanrı'ya itaat etmemek imkansızdır. İyi melekler Tanrı'yı severler. Onlar daima Tanrı'nın yüzünü görürler. İsa kutsal melekler için şöyle demiştir: "onlar, göklerdeki Babam'ın yüzünü her zaman görürler" (Matta 18:10). Onlar günah işlemek istemez. Onlar Tanrı'ya hizmet eder ve içtenlikle O'nun iradesini gerçekleştirirler.

Melekler güçlü yaratıklardır. Havari Pavlus şöyle yazdı: "O (İsa) Tanrı'nın isteğini yapabilecek güçte olan meleklerle birlikte gelecek" (II.Selanikliler 1:6-8). Onlar bizim sahip olmadığımız güce sahiptirler. Melekler ne kadar güçlü olursa olsun; yegane güç sahibi olan Tanrı'nın yetkisi altındadırlar.

Kaç tane melek vardır? Bilmiyoruz. Kutsal Kitap bize yalnızca muazzam sayıda meleğin

var olduğunu söyler (Luka 2:13). Onların sayısı ne çoğalır ne de azalır; melekler için çocuk sahibi olmak yoktur ve onlar ölmezler.

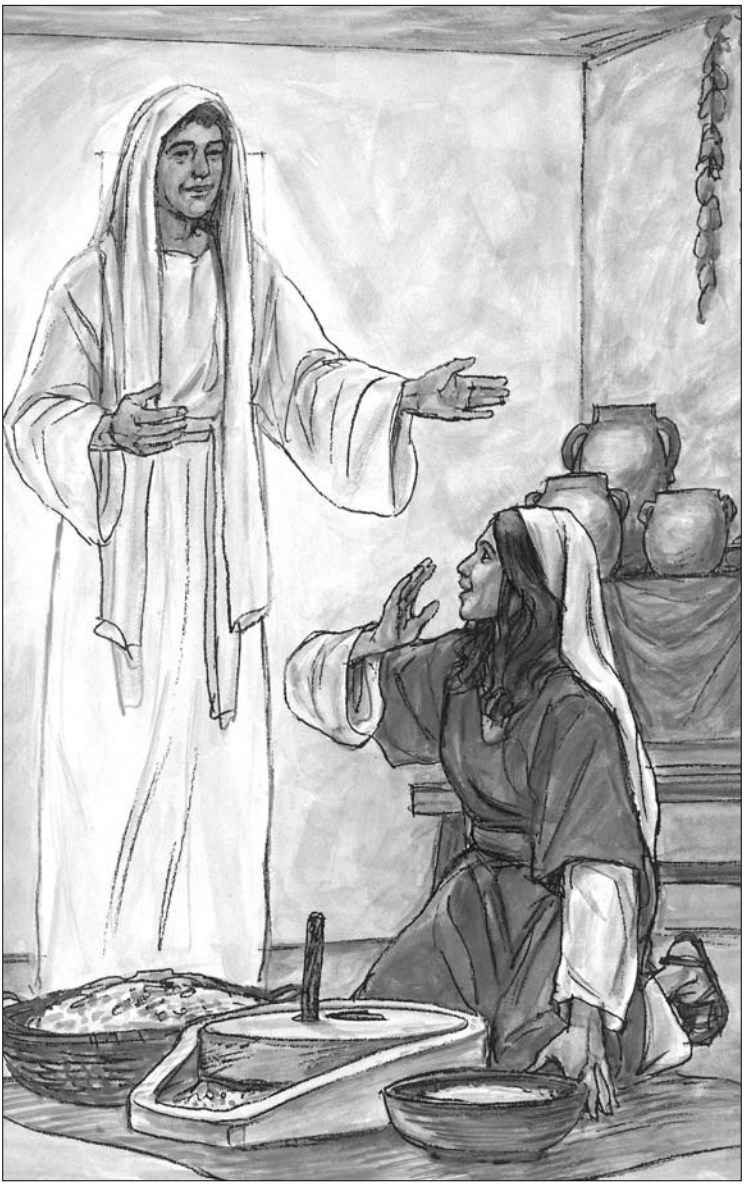
— Tanrı melekleri yarattığında, onları itaat etme ve itaat etmeme gücü ile yarattı.

— İblis ve onun düşmüş melekleri (cinleri) Tanrı'ya itaat etmemeyi seçtiler.

— Tanrı'nın yarattığı iyi meleklerin günah işlemesi ise imkansızdır.

— Meleklerin sayısı sayılamaz kadar çoktur.

Tanrı bu dünyada yapmak istediklerini taşımaları için iyi melekleri kullanır. Tanrı, Mesih İsa'ya inananları korumak üzere iyi meleklerini görevlendirir. Mezmur yazarı bize şunu söyler: "RAB buyruk verecek, gideceğin her yerde seni korusunlar diye" (Mezmur 91:11-12). Tanrı bizleri kurtarmak için ne yaptığının haberlerini bize ulaştırmaları için melekleri göndermiştir. Örneğin Kutlu Doğuş arifesinde (Noel gecesinde) iyi melekler İsa'nın

Bir melek Meryem'e Mesih İsa'nın annesi olacağını söyler.

doğumunu ilan etmişlerdir. Paskalya'da iyi melekler İsa'nin takipçilerine O'nun ölümden dirildiğini haber vermişlerdir. Tanrı ayrıca inananların ruhlarını cennete taşımak üzere iyi meleklerini gönderir.

İblis ve cinleri Tanrı'nın düşmanıdır. Onlar senin de düşmanındır. Bazı insanların İblis'in var olduğu fikrine gülebilir. Onlar çatallı kuyruğu, kafasının üstünde boynuzları ve elinde keskin bir yabası olan figürün, komik bir kişilik olduğunu düşünürler. Ancak Kutsal Kitap İblis'in bir yalancı ve bir katil olduğunu söyler (Yuhanna 8:44). O bize, günaha düşüp Tanrı'dan ayrılmamız için yalan söyler. İblis, bizler Tanrı'ya hizmet ederken hiç eğlenmediğimizi, bunun yerine ona hizmet edersek mutlu olacağımızı düşünmemizi ister. Ancak iblise hizmet etmek kimseyi eğlendirmez, sadece cehenneme götürür. İblis bir katildir. O, insanların acı çektiğini görmekten hoşlanır; insanların kendisiyle birlikte cehennemde acı çekmesini ister. Kötülük Tanrı'nın bu iyi olan yaratılışına nasıl girdi? Meleklerin bazıları kötü olmaya karar verdiler.

Onlar Tanrı'ya isyan ettiler. Sonra İblis, bu düşmüş meleklerin lideri, Âdem ve Havva'yı bir yalana inandırıp Tanrı'ya karşı günah işlemek üzere ayartarak dünyaya kötülüğün girmesini sağlamıştır.

— Mesih İsa'ya iman edenleri korumaları için, Tanrı iyi olan melekleri görevlendirir.

— Melekler imanlı kimselerin ruhlarını cennete taşırlar.

— Kutsal Kitap İblis'in bir yalancı ve bir katil olduğunu öğretir.

— Günaha düşmemiz ve Tanrı'dan ayrılmamız için İblis bize yalan söyler.

— İblis bütün insanların kendisi ile birlikte cehennemde acı çekmesini ister.

— Bu dünyaya kötülüğün girmiş olmasının sebebi iblistir.

Bölüm Özeti – 3

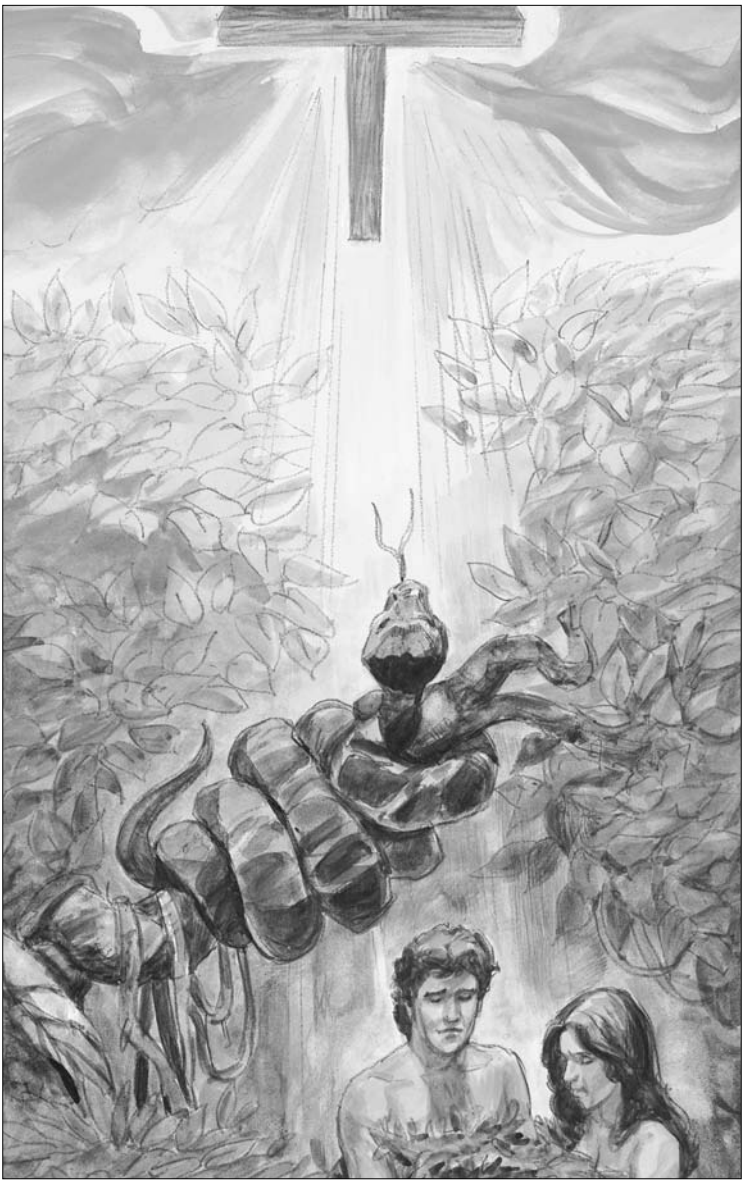
Yaratılışın altı günü esnasında bir zamanda, Tanrı melekleri yarattı. Tanrı melekleri kendisine itaat etme ya da itaat etmeme yeteneği ile yarattı. İblis Tanrı'ya itaat etmemeyi seçti. Diğer bir takım melekler de Tanrı'ya itaat etmemeyi ve isyan etmeyi seçtiler. Tanrı kötü melekleri cennetten attı ve onlara yargı gününde cehennemin sonsuz azabına gönderileceklerini söyledi. İyi melekler Tanrı'ya itaat etmeyi seçenlerdir. Onlar Tanrı'ya hizmet ederler ve O'nun iradesini gerçekleştirmek için içtenlikle çalışırlar. Tanrı bu dünyada yapılmasını istediği şeyleri meleklerine taşıtarak gönderir. İblis Tanrı'nın ve bizim düşmanımızdır. Kutsal Kitap bize İblis'in bir yalancı ve bir katil olduğunu söyler. İblis bize Tanrı'dan uzaklaşmamız için yalan söyler. O, insanların cehennemde kendisi ile birlikte azap çekmesini ister. İblis ve cinler hem kötü ve hem de tehlikelidirler.

Bölüm – 4

Günah Tanrı'nın iyi olan yaratılışına bozulma getirdi

İblis kendi hayatına ve diğer başka pek çok meleğin hayatına günahı ve kötülüğü getirdi. Ancak İblis'in dünyayı baştan çıkaran günaha düşmesinin sebebi o kadar basit değildir. Bu dünya bozuldu çünkü Âdem ve Havva Tanrı'ya itaat etmedi.

Şeytan Havva'yı ayarttı; Âdem ve Havva yasak meyveden yedi.

Bu bölümde şu konulara bakacağız:

* Âdem ve Havva'nın bu dünyaya günahı nasıl getirdiğini;
* Günahın, Tanrı'nın bu iyi olan yaratılışını nasıl bozduğunu.

Tanrı Âdem ve Havva'ya bahçedeki her ağaçtan yiyebileceklerini söyledi. Ancak yememeleri gereken tek bir ağaç vardı. Rab onlara "iyi ve kötüyü bilme ağacından" (Yaratılış 2:17) yememeleri gerektiğini söyledi. Biz bu ağacın meyvesinin ne tür olduğunu bilmiyoruz. Fakat Tanrı "o ağacın meyvesini yemeyeceksiniz" diye emretti. Tanrı kendi Sözü'nü o ağacın meyvesine bağlayarak emretmişti. Tanrı bunu söylerken insafsız değildi. Tanrı bu şekilde onlara, Tanrı'yı ne kadar sevdiklerini ifade etmeleri için bir yol göstermişti. Tanrı diğer bütün ağaçlardan yemelerine izin vererek, Âdem ve Havva'ya iyiliğini göstermişti. Onlar da yasak olan meyveden yemeyerek –emre itaat ederek- Tanrı'ya olan sevgilerini gösterebileceklerdi.

Ancak İblis, Havva'yı Tanrı'ya itaat etmemesi için ayarttı. İblis bir yılanın bedeninde ona geldi

ve Havva'ya "Tanrı gerçekten, 'Bahçedeki ağaçların hiçbirinin meyvesini yemeyin' dedi mi?" diye sordu (Yaratılış 3:1). İblis, Havva'nın Tanrı'nın emrini inkar etmesini veya böyle bir emir vermekle Tanrı'nın yeterince iyi olmadığını düşünmesini istedi. Havva "Bahçedeki ağaçların meyvelerinden yiyebiliriz; "Ama Tanrı, 'Bahçenin ortasındaki ağacın meyvesini yemeyin, ona dokunmayın; yoksa ölürsünüz'" diyerek İblis'i cevapladı (Yaratılış 3:2-3).

İblis sonra Havva'ya bunun büyük ve korkunç bir yalan olduğunu; onların ağaçtan yerlerse ölmeyeceklerini söyledi. Onlara, tek sebebin, bu meyveden yiyerek Tanrı gibi olabilecekleri için, Tanrı'nın bu ağaçtan yemelerini istemediğini söyledi. Havva İblis'in bu yalanına inandı. Havva o zaman yasak meyveye uzak durulması gereken bir şey değil de, arzulanacak bir şey olarak bakmaya başladı. Böylece Tanrı'nın iradesini gerçekleştirmek istemedi. İyi ve sevgi dolu Tanrısı'nın her şeyi ona söylemediğine inandı. Meyveyi aldı ve yedi. Meyveden bir parçayı da Âdem'e verdi ve o da Tanrı'ya itaat etmeyerek onu yedi.

— Âdem ve Havva'ya iyiyi ve kötüyü bilme ağacından yememelerini Tanrı söylemişti.

— Tanrı bahçedeki diğer bütün ağaçlardan yiyebileceklerini söylemişti.

— Tanrı'ya itaatsizlik etmesi için İblis Havva'yı ayarttı.

— Havva, yediği yasak olan meyveden Âdem'e de verdi.

Âdem ve Hava Tanrı'ya itaat etmediklerinde değiştiler. Günahkar oldular. Günah, Tanrı'nın Yasası'nı çiğnemektir. Onlar artık Tanrı'yı sevmiyorlardı. Onlar şimdi Tanrı'nın kendilerine dost değil düşman olduğunu düşündüler. Tanrı'nın emirlerine uymak istemediler. Tanrı'nın emrine karşıt olan şeyi yapmak istediler. Çünkü olması gerektiği gibi Tanrı'yı sevmediler, birbirlerini sevmeleri gerektiği gibi sevmediler. Bencil oldular. Âdem, Tanrı'nın "öleceksiniz" şeklindeki uyarısı karşısında kendisini kurtarmak için, Havva'yı kurban etmeye hazırdı. RAB Âdem'e "Sana meyvesini

yeme dediğim ağaçtan mı yedin?" (Yaratılış 3:11) diye sordu. Âdem "Yanıma koyduğun kadın ağacın meyvesini bana verdi, ben de yedim" diye yanıtladı (Yaratılış 3:12). Âdem kendi günahı için Havva'yı suçladı. Âdem Tanrı'ya "yanıma senin verdiğin kadın" diyerek, aynı zamanda kendi günahı için Tanrı'yı da suçladı. Sonra, Havva da kendi günahının sorumluluğunu almayı reddetti. Yılanın hatasının ona günah işlettiğini söyledi: "Yılan beni aldattı, o yüzden yedim" diye karşılık verdi. (Yaratılış 3:13).

Bu günahkar doğa Âdem ve Havva aracılığı ile bize ve tüm insanlara geçti. Tanrı Âdem ve Havva'yı kendisi gibi kutsal yaratmıştı: "Tanrı insanı kendi suretinde yarattı, onu Tanrı'nın suretinde yarattı. Onları erkek ve dişi olarak yarattı" (Yaratılış 1:27). Bunun anlamı, onların Tanrı'nın iradesini bilecek, Tanrı'nın iradesini gerçekleştirmeyi isteyecek ve Tanrı'nın iradesini yapabilecek bir şekilde yaratılmış olmalarıydı. Fakat sonra Âdem günah işledi, o da değişti. Daha sonra bir çocuğu olduğunda, bu çocuk da kendisi gibi günahkardı. "Âdem

Âdem ve Havva'nın yaşamları değişmişti çünkü günah işlemişlerdi.

130 yaşındayken kendi suretinde, kendisine benzer bir oğlu oldu" (Yaratılış 5:3). O zamandan beri, çocuklar günahkar bir tabiatla, günahkar anne ve babalarının görünüşünde doğarlar. Yaşamlarımızın başlangıcından beri Tanrı'nın olmamızı istediği kutsal kimseler değiliz. Günahla bozulmuş bir dünyaya geliriz. Tanrı'nın bizden talep ettiği kutsallığa sahip değiliz. Bunun yerine bizler Tanrı'nın yasakladığı ya da kaçınmamızı emrettiği şeyleri yapmayı arzulayan günahlı istekler ve kötülüğe sahibiz. Yaşamaya başladığımız andan beri içimizde olan bu günaha orijinal günah ya da kalıtsal günah diyoruz.

— Âdem ve Havva itaatsizlik ederek günah işlediklerinde, değiştiler.

— Tanrı'yı bir arkadaş gibi değil de kendi düşmanları gibi görmeye başladılar.

— Bizler yaşamlarımızın en başlangıcından itibaren, Tanrı'nın olmamızı istediği gibi kutsal değiliz.

— Bu dünyaya geldiğimiz andan itibaren içimizde var olan günaha orijinal günah ya da kalıtsal günah diyoruz.

Bu dünyaya günahkar olarak geldiğimiz için bizler günah olanı düşünür, günah olanı konuşur ve günah olanı yaparız. Tanrı bizim O'nu her şeyden ve herkesten çok sevmemizi ister. Bunun yerine bizler Tanrı'yı sevmek yerine, kendimizi, parayı, ünü, malı ve diğer insanları, daha çok severiz. Tanrı komşumuzu kendimiz kadar sevmemizi söyler. Bunun yerine bizler, Tanrı'nın anne baba ve yönetim olarak, üzerimize atadığı yetkililere sık sık itaatsizlik ederiz. İnsanlara yardım etmek yerine onların canını yakar ve zarar veririz. Tanrı'nın bizleri sevdiği gibi onları sevmektense, kalplerimizi başkalarına kızgınlık ve kin düşüncesi ile doldururuz. Karımızı ya da kocamızı çok sevip onunla gurur duymak yerine, evli olmadığımız başka insanlarla cinsellik yaşarız. Evli olmadığımız bir kimse ile cinsellik yaşama konusundaki düşüncelerle kalbimizi doldururuz. Başkalarının mallarını korumalarına yardım etmek yerine, onlardan bir

Kral Ahav Navot'un bağına göz dikiyor ve çalıyor (I.Krallar 21).

şeyler çalmaya çalışırız. Bir komşumuz hakkında ya da bir komşumuza gerçeği söylemek yerine, yalan söyleriz. Tanrı'nın bize vermiş olduklarıyla mutlu olmak yerine, kalbimizi kıskançlık, açgözlülük ve memnuniyetsizlik düşünceleri ile doldururuz. Bu, komşumuzun sahip olduğu şeyleri ondan almaya çalışmamıza yol açar.

Günahın sonuçları vardır. Tanrı ile olan bağımızı ve ilişkimizi bozar ve O'nu kızdırır. Tanrı kutsal bir Tanrı'dır. Tanrı bizlerden kendisi gibi mükemmel olmamızı söyler. Mesih İsa bizlere "göksel Babanız yetkin olduğu gibi, siz de yetkin olun" (Matta 5:48) diye söylemiştir. Bunun anlamı, bir itaatsizlik eyleminin bizleri Tanrı'nın yargısı altına sokmaya yeterli olduğudur: "Çünkü Yasa'nın her dediğini yerine getirse de tek konuda ondan sapan kişi bütün Yasa'ya karşı suçlu olur" (Yakup 2:10). Bizler Tanrı'ya karşı tek bir günah işlemekten daha fazlasını yaptık. Bizler her gün çok farklı şekillerde günah işleriz. Kutsal hedefi tamamen kaçırdık. Tanrı'nın bizden talep ettiği mükemmelliğe sahip değiliz. Havari Pavlus,

“Çünkü herkes günah işledi ve Tanrı’nın yüceliğinden yoksun kaldı” diye yazmıştır (Romalılar 3:23). Tanrı’nın sonsuza dek yargılanacak olan İblis için hazırladığı cehennemde, bizler de günahlarımızın cezasını çekmeyi hak ediyoruz.

Eğer Tanrı bize hak ettiğimizi verseydi, sonsuza kadar cehennemde kalmaya layıktık. Bunun yerine Tanrı hak ettiğimiz cezayı Oğlu İsa’ya verdi. O’na (Mesih İsa’ya) iman ile sonsuz yaşamımız olsun diye, Tanrı bütün dünyanın günahını ödemesi için İsa’yı gönderdi “Çünkü Tanrı dünyayı o kadar çok sevdi ki, biricik Oğlu’nu verdi. Öyle ki, O’na iman edenlerin hiçbiri mahvolmasın, hepsi sonsuz yaşama kavuşsun (Yuhanna 3:16). Bu, sonraki bölümde bakacağımız İyi Haber’dir (Müjde’dir).

— Bizler yaptıklarımızla (işlerimizle), söylediklerimizle (sözlerimizle) ve düşündüklerimizle (düşüncelerimizle) günahlı kimseleriz.

— Günahın sonuçları vardır.

— Tanrı bizlere mükemmel (kutsal) olmamızı söyler.

— Bizler her gün pek çok şekilde günah işleriz ve günahımızı çoğaltırız.

— Suçlarımız ve günahlarımız sebebiyle, bütün insanlar olarak hepimiz sonsuz cehennem yargısını hak ederiz.

— Tanrı bütün dünyanın günahlarını kaldırması için biricik Oğlu Mesih İsa'yı gönderdi.

Bölüm Özeti – 4

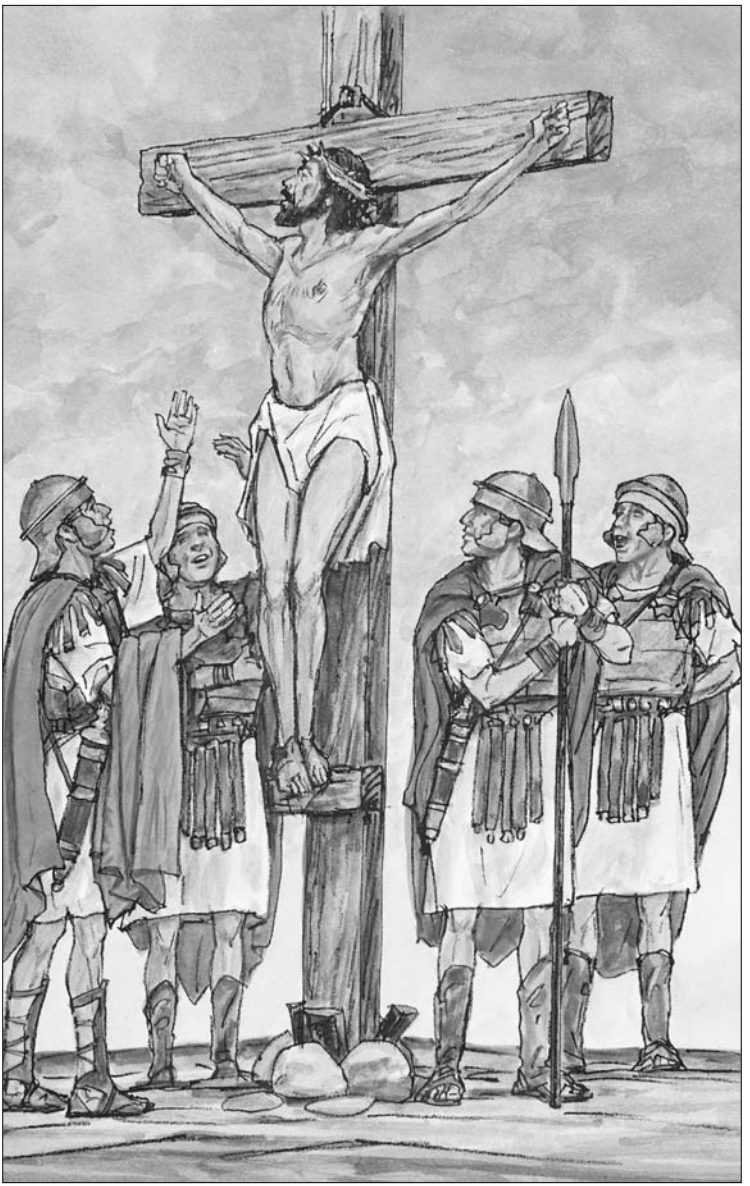
Tanrı Âdem ve Havva'ya bahçedeki herhangi bir ağaçtan yiyebileceklerini; sadece "iyiliği ve kötülüğü bilme ağacından" yememelerini söyledi. İblis, Havva'yı Tanrı'ya itaat etmemesi için ayarttı. Ve Havva bu şekilde Tanrı'nın sevgisinden şüphe etti; yasak olan meyveyi aldı ve yedi. Havva ayrıca meyveden Âdem'e de verdi ve o da yedi. Her ikisi de Tanrı'ya itaatsizlik ederek günah işlediler. Günah işlediklerinde ise değiştiler. Onlar Tanrı'ya olan sevgilerini kaybettiler ve birbirlerine olan sevgilerini kaybettiler. Bu günahkar doğa Âdem ve Havva'dan bize ve tüm insanlara miras olarak geçti. Bizler aynı zamanda günahla bozulmuş olan bu dünyaya geliriz. Bizler düşüncelerimizde, sözlerimizde ve işlerimizde günahlıyız. Günah, Tanrı'nın öfkesini hak eder. Çünkü bizler Tanrı'ya itaatsizlik ettik, günahlarımız için cezalandırılmayı hak ettik. Eğer Tanrı bize hak ettiğimizi verseydi, sonsuza kadar cehennemde kalacaktık. Tüm insanların günahlarını ödemesi için Mesih İsa'yı gönderen Tanrı'ya şükürler olsun.

Bölüm – 5

Tanrı vaat etti ve Kurtarıcı gönderdi

Bu son iki bölüm kötü havadislerle doluydu. İblis ve onun kötü melekleri (cinler) Tanrı'ya itaatsizlik etti ve onlar bu dünyadaki her türden acı ve sefalete sebep olmak istediler. Âdem ve Havva Tanrı'nın sözüne güvenmek yerine İblis'in yalanlarına inanmaya karar verdiler. Tanrı'ya itaatsizlik ettikleri zaman, günaha düştüler ve değiştiler; ve Tanrı'nın yargısını tüm insanlara ve tüm yaratılışın üzerine getirdiler.

Mesih İsa bütün insanların günahları için acı çekti ve çarmıhta öldü.

Yine de Kutsal Kitap'ta halen İyi Haber vardır. İyi Haber de şudur ki, Tanrı hâlâ cennette O'nunla birlikte olmamızı istiyor. O hâlâ insanları sevdiği için, onları günahlarından kurtarmak üzere sevgili Oğlunu dünyaya gönderdi.

Bu bölümde şu konulara bakacağız:

* Tanrı'nın dünyayı günahtan nasıl kurtardığını;
* Mesih İsa'nın tüm insanların günahlarını ödemek için ne yaptığını;
* Mesih İsa'ya iman sayesinde Tanrı'nın bize verdiği bereketler.

İblis başarmış gibi göründü. Âdem ve Havva Tanrı'ya itaatsizlik etti. Günah onlara bozulmuşluk getirdi ve onları değiştirdi. İblis ve cinler, mahkum edildikleri cehenneme, Âdem ve Havva'nın da bütün soylarıyla birlikte gönderebileceğini düşündüler. İblis yanılmıştı. Evet, Tanrı biliyordu ki Âdem ve Havva ve onların bütün soyu günahla bozulmuştu. Evet, Tanrı kutsaldır ve O'na karşı günah işleyenlere öfkelenir. Evet, Tanrı adildir ve insanların günahını görmezden gelemezdi. Evet, Tanrı,

emirlerini yok sayanları cezalandırmakla korkutmuştu. Buna karşın Tanrı, Sevgi Tanrısı'dır. Tanrı biliyor ki, insanlar O'nun cezalandırmasından başka birşeyi hak etmiyordu. Yine de hâlâ O'nunla cennetinde bulunmamızı arzu ediyordu. Bu sebeple Tanrı, tüm insanları günahlarından kurtarmak üzere Oğlu'nu göndermeyi vaat etti.

Rab İblis'e şöyle dedi: "Seninle kadını, onun soyuyla senin soyunu birbirinize düşman edeceğim. Onun soyu senin (yılanın) başını ezecek, sen onun topuğuna saldıracaksın" (Yaratılış 3:15). Burada Tanrı bir Kurtarıcı'ya dair ilk vaadini vermiştir. Bu vaat, tüm insanların kurtuluşu için Tanrı'nın bu dünyaya Oğlu'nu göndereceği anlamına gelir. Bunu yapmak için Tanrı'nın Oğlu gerçek bir insan özünü alacaktı. Böylece Tanrı bir savaş açıp İblis'i bizim için yenecekti. İblis Kurtarıcı'nın topuğuna saldırcaktı (acı verecekti) fakat Kurtarıcı bu acılarıyla İblis yenilgiye uğratacaktı.

— Tanrı kutsaldır ve O'na karşı günah işlenmesi, O'nun öfkelenmesine sebep olur.

— Tanrı, Kutsal Sevgi Tanrısı'dır.

— Tanrı, bütün insanları günahlarından kurtarmak için kendi Oğlu'nu göndermeyi vaat etti.

Eski Ahit boyunca Tanrı insanlara, onları günahlarından kurtarmak üzere oğlunu göndereceğini hatırlattı. Tanrı İbrahim'e Kurtarıcı'nın onun soyundan geleceğini söyledi. Tanrı "Yeryüzündeki bütün halklar senin aracılığınla kutsanacak" diye vaat etti (Yaratılış 12:3). Tanrı, Kral Davut'a da Kurtarıcı'nın onun soyundan geleceğini söyledi: "Soyun ve krallığın sonsuza dek önümde duracak; tahtın sonsuza dek sürecektir" diye vaat etti (II.Samuel 7:16). Rab, Kurtarıcı'nın gerçek bir Tanrı ve gerçek bir insan olacağını belirtti. Tanrı'nın vahyi ile İşaya peygamber "Çünkü bize bir çocuk (Kurtarıcı) doğacak, bize bir oğul verilecek. Yönetim onun omuzlarında olacak. Onun adı Harika Öğütçü, Güçlü Tanrı, Ebedi

Baba, Esenlik Önderi olacak" diye yazdı (İşaya 9:6). Rab, gelecek olan bu Kurtarıcı'nın günahlarımız için acı çekerek bizi kurtaracağını önceden haber verdi: "4 Aslında hastalıklarımızı o üstlendi, acılarımızı o yüklendi. Bizse Tanrı tarafından cezalandırıldığını, Vurulup ezildiğini sandık. 5 Oysa, bizim isyanlarımız yüzünden onun bedeni deşildi, Bizim suçlarımız yüzünden o eziyet çekti. Esenliğimiz için gerekli olan ceza Ona verildi. Bizler onun yaralarıyla şifa bulduk" (İşaya 53). Tanrı'nın İsrail halkına Eski Ahit'te söylediği kurbanlar, gelecek olan Kurtarıcı'nın kanını akıtması sayesinde tüm insanları nasıl kurtaracağını pek çok kez sergilemiştir. Sonunda her şey Tanrı'nın planına uygun olarak ilerledi ve insanları günahlarından kurtarması için Tanrı öz Oğlu'nu gönderdi. "4-5 Ama zaman dolunca Tanrı, Yasa altında olanları özgürlüğe kavuşturmak için kadından doğan, Yasa altında doğan öz Oğlu'nu gönderdi. Öyle ki, bizler oğulluk hakkını alalım" (Galatyalılar 4). Tanrı Nasıralı bir bakire olan Meryem'e Kurtarıcı'nın annesi olacağını söyledi (Luka 1:26-38). Vaat edilen Kurtarıcı bir

babadan doğmadı. Bunun yerine Kurtarıcı Kutsal Ruh'un gücüyle bakire Meryem'den doğdu. Mesih İsa Kutsal Ruh'tan vücut bulduğu için hiç günah işlemedi. İncil yazarı Luka "Melek Meryem'e şöyle yanıt verdi: "Kutsal Ruh senin üzerine gelecek, Yüceler Yücesi'nin gücü sana gölge salacak. Bunun için doğacak olana kutsal, Tanrı Oğlu denecek" (Luka 1:35) diye yazmıştır. İsa her bakımdan bizim gibi gerçek bir insandır. Buna karşın O hiçbir günahla doğmamıştır ve hiçbir günah da işlememiştir. Havari Petrus peygamber İşaya'nın Kurtarıcı için yazmış olduğu "O günah işlemedi, ağzından hileli söz çıkmadı" ayetini bize hatırlatır (I.Petrus 2:22).

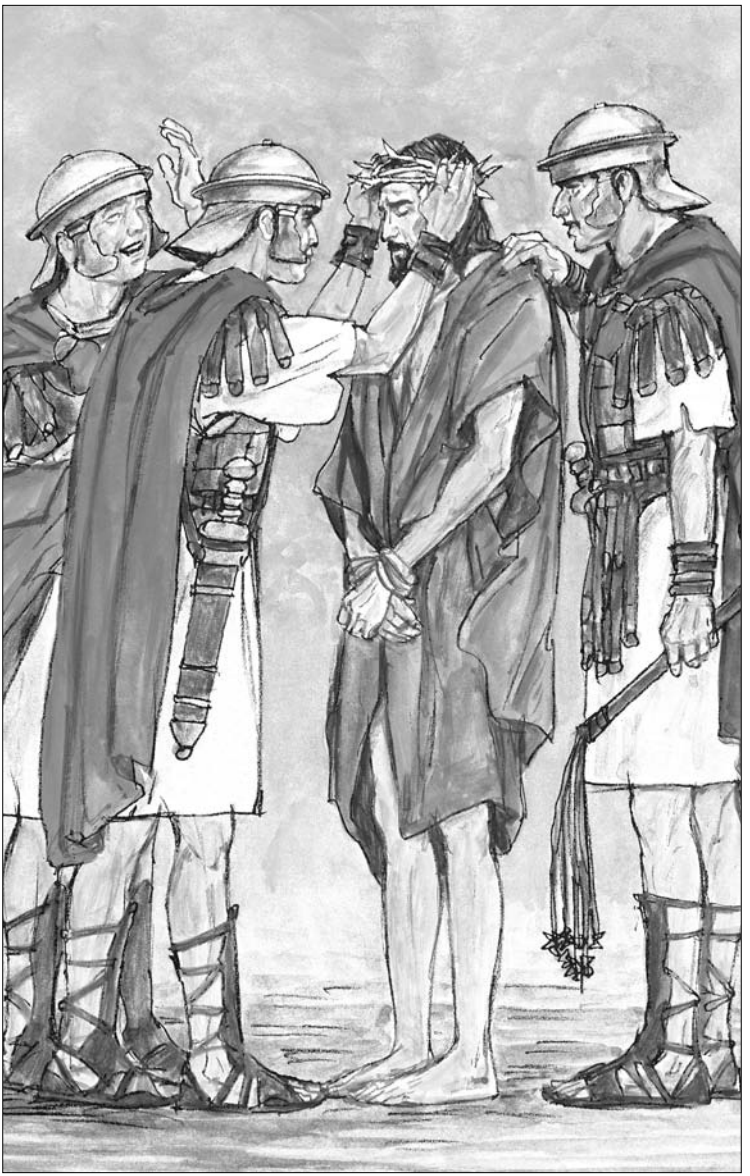
— Tanrı gelecek olan Kurtarıcı'nın İbrahim soyundan olacağını vaat etti.

— Tanrı gelecek olan Kurtarıcı'nın bizlerin günahları için acı çekerek cezamızı üstleneceğini önceden söyledi.

— Tanrı biricik Oğlu'nu bütün insanları günahtan kurtarsın diye gönderdi.

— Mesih İsa günahla doğmadı ve hiç günah işemedi.

Mesih İsa kimdi? O, bakire Meryem'den doğan gerçek bir insandı. Bir melek Meryem'e şöyle dedi: "gebe kalıp bir oğul doğuracaksın" (Luka 1:31). Mesih İsa aynı zamanda Baba ve Kutsal Ruh ile sonsuzluktan beri eşit olan gerçek bir Tanrı'ydı. Bu yüzden Mesih İsa "Ben ve Baba biriz" (Yuhanna 10:30) dedi. İsa hem Tanrı hem insandı. "Filipus Sezariyesi bölgesine geldiğinde öğrencilerine şunu sordu: "Halk, İnsanoğlu'nun kim olduğunu söylüyor? Simun Petrus, "Sen, yaşayan Tanrı'nın Oğlu Mesih'sin" yanıtını verdi (Matta 16:13, 16). Bu, bizim için bir sırdır. Ancak Kutsal Kitap bize gerçeği açıkça söylemiştir. Tanrı'nın emirlerini tutmak ve günahlarımızı ödemek üzere İsa gerçek bir insan olmuştur. "Mesih yasa altında doğdu" (Galatyalılar 4:4-5). Mesih İsa tüm insanların yargıda yerini almak ve onları temsil etmek üzere aynı zamanda gerçek Tanrı'dır. Âdem'den miras kalan değişmiş (düşmüş, bozulmuş) doğamızı yenilemek üzere "Mesih İsa bizleri yeniden tam yapmak için cezamızı

Askerler İsa ile alay ettiler.

üstlendi" (İşaya 53:4-6). Hiç kimse tüm insanlığın günahlarını ödeyemez. Yalnızca Mesih İsa, Tanrı ve insan olan bir kimse bunu yapabilirdi.

İsa bizim yerimize Tanrı'nın Yasası'nı tam olarak tuttu. O gelmiş geçmiş tek mükemmel olan biri idi. Yalnızca İsa'nın, işlemiş olduğu tek bir günahı bile gösterilemez. İsa bütün insanlara "Hanginiz bana günahlı olduğumu kanıtlayabilir?" diye sormuştur (Yuhanna 8:46). Hiç kimse Mesih'in Tanrı'nın emirleri ile çelişen bir şey yaptığını kanıtlayamadı.

Bizi kurtarmak için İsa dünyanın günahlarının bedelini ödedi. Ödenmesi gereken bu bedel, çekilen cehennem azabıyla, Mesih İsa'nın çarmıh ölümünün ve Tanrı'dan tamamen ayrı düşmenin acısı ile ödenmiştir. İsa bunu tüm insanlar için yaptı. Haçta asılıyken acılar içinde "Eli, Eli, lema şevaktani?" yani, "Tanrım, Tanrım, beni neden terk ettin?" diye bağırdı (Matta 27:46). Tanrı tüm insanların günahını İsa'nın üzerine yükledi ve günahlarımız için O'nu cezalandırdı. İsa tüm insanların günahının

bedelini tam olarak ödedi. Mesih İsa'nın çarmıhtayken "Tamamlandı" diyerek son nefesini verdi (Yuhanna 19:30). İblis ise İsa'nın bittiğini ve başarısız olduğunu düşündü. Fakat yanılmıştı. Artık hiçbir şeyin yapılmasına gerek kalmamıştı. Artık insanın kurtuluşu için Mesih İsa'nın hiçbir şey yapmasına gerek kalmamıştı. Mesih yapılması gerekenlerin tamamını yapmıştı (tamamlamıştı).

Böylece Mesih İsa çarmıhta yüksek sesle, "Baba, ruhumu ellerine bırakıyorum!" diye seslendi (Luka 23:46). O sonra öldü ve ruhu cennete gitti. Bedeni Cuma öğleden sonra çarmıhtan indirildi ve Aramatyalı Yusuf'un mezarına gömüldü. Buna karşın İsa, orada ölü olarak kalmadı. İblis bunu öğrendiğinde acı bir yenilgiye uğradı. Üçüncü gün İsa aniden cehennemde göründü. Muzaffer bir kral gibi, yenilgiye uğrayan şeytana gücünü gösterdi. Ve sonra Pazar sabahının erken saatlerinde, İsa dünyaya zaferini ilan etti. Ölüyken dirildi. Mezar onu tutamadı.

— Mesih İsa gerçek Tanrı ve Gerçek İnsandır.

— Tanrı'nın emirlerini tam olarak tutmak ve insanların günahının bedelini ödemek için Mesih İsa insan oldu.

— Mesih İsa bütün insanların yerini alan Tanrı Oğlu'dur.

— Tanrı hepimizin günahını İsa Mesih'e yükledi ve O bizim cezamızı üstlendi.

— Mesih İsa çarmıh aracılığı ile insanı kurtarma işini bitirdiği zaman "Tamamlandı" diye bağırdı.

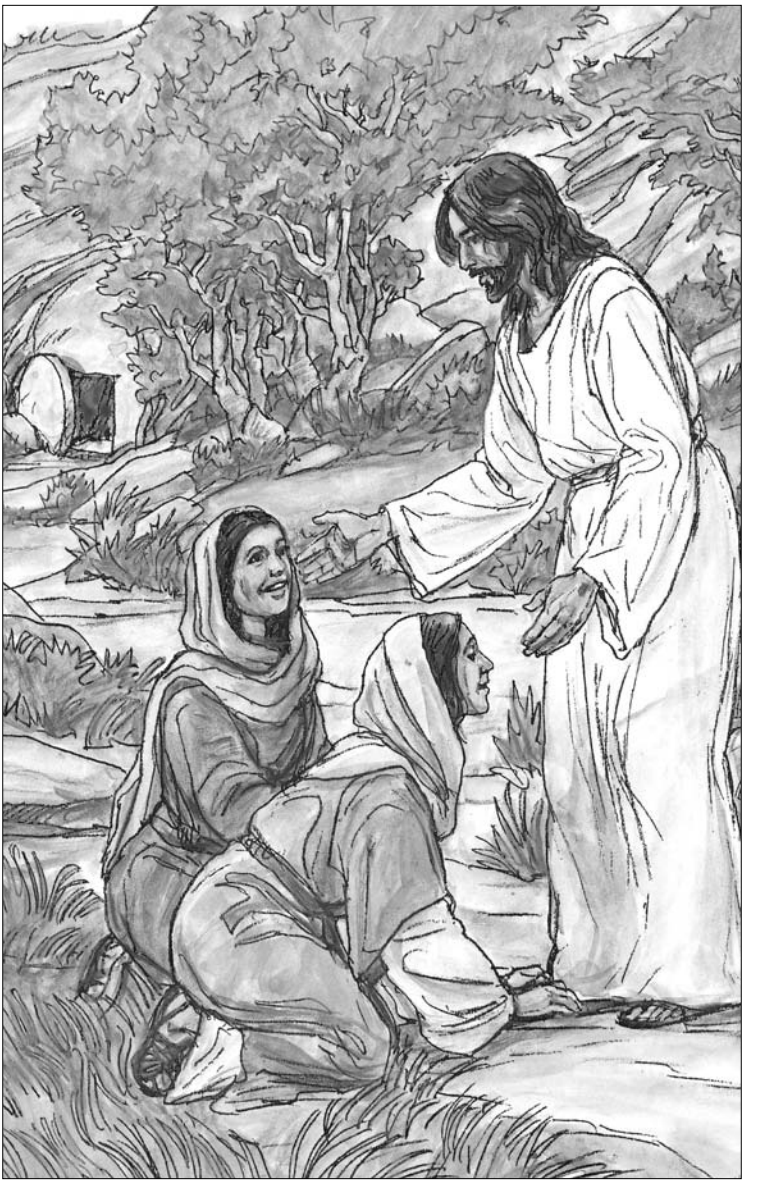
— Mesih'in çarmıhta ölen bedeni bir mezara yatırıldı fakat ruhu Tanrı'ya döndü.

— Pazar günü sabahın erken saatlerinde Mesih İsa dirildi ve bunu bütün dünyaya ilan etti.

İsa'nın ölümden dirilişi bize O'nun gerçek Tanrı olduğunu gösterir. Aziz Pavlus İsa için "kutsallık

ruhu açısından ise ölümden dirilmekle Tanrı'nın Oğlu olduğu kudretle ilan edildi" diye yazar (Romalılar 1:4). Yani Mesih öldü fakat kendi kendine ölüyken ayağa kalktı. Bunu yalnızca Tanrı yapabilirdi. O'nun dirilişi bize günahlarımızın tamamen O'nun tarafından ödendiği anlamına gelir. Eğer İsa ölü olarak kalsaydı, O'nun bizi kurtarma görevi başarısız olacaktı. Pavlus bize "Mesih dirilmemişse imanınız yararsızdır, siz de hâlâ günahlarınızın içindesiniz" diye yazmıştır (I.Korintliler 15:17). Çünkü Mesih'in dirilişi ile bizler O'nun yapması gereken her şeyi tamamladığını anlarız. Tanrı tüm insanların günahlarının ödenmesi için Mesih'in çarmıh aracılığı ile yaptığı işi kabul etti. Mesih'in biz günahlı insanların yerine acı çekmesi ile ödediği bedel karşısında Tanrı dünyanın günahlarını saymadı.

"19 Tanrı, insanların suçlarını saymayarak dünyayı Mesih'te kendisiyle barıştırdı ve barıştırma sözünü bize emanet etti. 20 Böylece, Tanrı aracılığımızla çağrıda bulunuyormuş gibi Mesih'in adına elçilik ediyor, O'nun adına yalvarıyoruz: Tanrı'yla barışın. 21

İsa ölümden dirildikten sonra iki kadını selamlıyor.

Tanrı, günahı bilmeyen Mesih'i bizim için günah sunusu yaptı. Öyle ki, Mesih sayesinde Tanrı'nın doğruluğu olalım" (II.Korintliler 5).

Kurtarıcımız İsa'ya iman aracılığı ile bizler O'nun tüm insanlar için kazandığı günahların affının yararlarına kavuşuruz. İsa'yı reddedenler, İsa'nın onlar için kazandığı kurtuluşun yararlarını kaybederler. İsa "16 İman edip vaftiz olan kurtulacak, iman etmeyen ise hüküm giyecek" (Markos 16:16) demiştir.

İsa'nın ölümden dirilişi, bizleri ölümden diriltmek için yaşadığını gösterir. "Mesih, ölmüş olanların ilk örneği olarak ölümden dirilmiştir (I.Korintliler 15:20). Ölüm İsa'yı tutamadı ise bizi de tutamayacaktır. İsa'ya inananlar öldüğünde, ruhları cennette İsa ile birlikte olmaya gider. İsa çarmıhtayken yanında ölmek üzere olan hayduda "Sana doğrusunu söyleyeyim, sen bugün benimle birlikte cennette olacaksın" demiştir (Luka 23:43). İsa'ya inanmayanlar öldüğünde ruhları cehenneme gider. Bir öyküde İsa, ölen zengin bir inançsızı tarif ederken "Ölüler diyarında

ıstırap çeken zengin adam” (Luka 16:23) ifadesini kullanmıştır. Yargı gününde İsa bütün insanları bedenleriyle diriltecektir. Son yargıdan önce bütün insanları önünde toplaması için meleklerini gönderecektir. İsa, kendisine günahtan kurtaran Kurtarıcı olarak iman edenleri kendisiyle birlikte yaşamak üzere, yeni bir yer ve yeni bir gökteki cennetine kabul edecektir. Orada, iman edenler İsa’nın varlığının sevgisi ile sonsuza kadar yaşayacaklardır. İsa’nın günahlardan kurtaran Mesih olduğunu inkar edenler ise, İsa’nın varlığının sevgisinden sonsuza kadar ayrı tutulacaklardır. İsa bize şunları öğretti: “28 Mezarda olanların hepsinin O’nun (Tanrı Oğlu’nun) sesini işitecekleri saat geliyor. 29 Ve onlar mezarlarından çıkacaklar. İyilik yapmış olanlar yaşamak, kötülük yapmış olanlar yargılanmak üzere dirilecekler” (Yuhanna 5).

Günahla yozlaşmış bir dünyada yaşayan bizler hâlâ günahkarız. Hâlâ günahkar bir doğaya sahibiz ve her gün onunla mücadele ediyoruz. Günlük olarak yaptığımız yanlışlar için Tanrı’dan af dilemeyi istemeliyiz. İman ile

gündelik olarak İsa'da kalmaya devam edeceğiz; ve O'nun bütün insanların günahlarını ödediğine güveneceğiz. Günlük olarak "Bizim için yaptığın her şeye şükürler olsun" diyerek Tanrı'nın iradesi yapmayı istemeliyiz.

Bu dünyada inananlar halen acı çekecek ve hasta olacaklardır. Günah dolu hareketlerinin acılı sonuçlarına katlanacaklardır. İnananlar acı ve üzüntü yaşamaya devam edeceklerdir. Buna karşın Mesih İsa bizlerin günahlarının cezasını çektiği için, Tanrı işledikleri günahlar için iman edenleri cezalandırmayacaktır. Nikodemus'a konuşan İsa "O'na (Tanrı'nın Oğlu'na) iman eden yargılanmaz; iman etmeyense nasıl olsa yargılanmıştır…" demiştir (Yuhanna 3:18). Bütün günahlarımızın bağışlandığına dair O'na olan imanımız sayesinde İsa'nın bize olan sevgisinin esenliğine daima sahibiz. Endişelenmeyi bırakabiliriz! İsa'nın sonsuza kadar cennette O'nunla yaşamamızı istediğinden emin olabiliriz. Tanrı, peygambere yazmasını söyleyerek şöyle dedi: "Varlığım hakkı için, RAB Tanrı'nın sözü: kötünün

ölümünden değil, ancak kötü adamın yolundan dönüp yaşamasından zevk alırım; dönün, kötü yollarınızdan dönün; çünkü niçin ölesiniz, ey İsrail evi?" (Hezekiel 33:11). Bu günahla yozlaşmış dünya sonsuza kadar kalmayacak. Zaman sona erecek. Tanrı, havari Pavlus aracılığı ile bize diyor ki, "bu dünya yozlaşıp geçmektedir" (I.Korintliler 7:31).

Bir gün Tanrı tüm evreni ateş ile sınayıp arıtacaktır. O bize Havari Petrus aracılığı ile "Rab'bin Günü hırsız gibi gelecek. O gün gökler büyük gürültüyle geçip gidecek, doğa öğeleri ise kavrularak dağılacak, hem yeryüzü hem de oradaki yapıtlar yanarak yok olacak Tanrı yeryüzünü ve ondaki her şeyi yargılayacak. Böylece her şey yok edilmiş olacak" (II.Petrus 3:10-11) diye yazmaktadır. Tanrı bizim için yeni bir ev, Âdem ve Havva için yarattığı mükemmellikte bir cennet yaratacaktır. Petrus da bize der ki, "Tanrı'nın vaadi uyarınca biz doğruluğun konut kurduğu 'yeni göklerle yeni bir yeryüzü' bekliyoruz" (II.Petrus 3:13). Hiçbir günah yeni evimizi yozlaştıramayacaktır. Orada acı, hastalık, keder, kuraklık, don, açlık

Mesih İsa bizim İyi Çobanımızdır.

ya da susuzluk olmayacaktır. Orada insanların yapacağı sevgisiz hareketler olmayacak, bütün inananlar için cennet günahsız bir yer olacaktır; ölüm de olmayacaktır. Hiçbir şey biz iman edenleri birbirimizden ayıramayacaktır. Sonsuza kadar Kurtarıcımız'ın yüzünü görecek ve mükemmel bir mutluluk içinde O'nunla birlikte yaşayacağız. Tanrı cennetin neye benzediğini bize şöyle söylemiştir: "16Bundan böyle [onlar –iman edenler] ne acıkacaklar, ne susayacaklar, ne güneş çarpacak onları, ne de herhangi bir kızgın ateş. 17Çünkü tahtın ortasındaki Kuzu (Mesih İsa) onların Çobanı olacak ve onları yaşam sağlayan suyun pınarlarına yöneltecek. Tanrı gözlerinden tüm gözyaşlarını silecek (Vahiy 7).

Bunlar, Mesih İsa'nın günahlardan kurtuluş getiren Kurtarıcı olduğuna inanan herkese yönelik sözlerdir. Mesih İsa verdiği tüm sözleri tutar. O bu dünyaya geldi, yaşadı, öldü ve tüm insanları günahlarından kurtarmak üzere tekrar dirildi. Mesih İsa senin için ve tüm inananların sonsuza kadar cennette yaşaması için tekrar gelecektir. İşte bundan emin olabilirsiniz! Herşey eski bir ilahide söylediğimiz gibidir:

Ben burada yalnızca bir yabancıyım;
Cennet benim evim.
Yeryüzü kederli bir çöl;
Cennet benim evim.*

Sonunda eve ulaşacağım;
Cennet benim evim.
Orada Kurtarıcım'ın yanında
Cennet benim evim.

— Mesih'in ölümden dirilmesi O'nun Tanrı olduğunu göstermektedir.

— Mesih'in ölümden dirilmesi, günahlarımızın bedelinin tam olarak ödendiğini göstermektedir.

— Mesih'e iman aracılığı ile, O'nun bütün insanlar için kazandığı kurtuluşun yararlarına sahibiz.

— Mesih'in ölümden dirilmesinin bizler için anlamı şudur: Mesih bizleri de ölümde diriltmek için yaşamaktadır.

---

* Amerikalı Hristiyanlar "Ben burada yalnızca bir yabancıyım; Cennet benim evim" diyen bir ilahi söylerler (Hymnal of the Wisconsin Evangelical Lutheran Synod, Christian Worship: 417. I'm but a stranger here; Heav'n is my home).

— İmanlılar olarak bu dünyada hasta da olsak ya da sıkıntılarımız da olsa, Mesih aracılığı ile Tanrı'nın sevgisinin esenliğine sahibiz.

— Mesih'e iman edenler olarak, Mesih ile sonsuza dek cennette yaşayacağımıza dair güvenimiz tamdır.

— Göklerdeki vatanımızda sonsuza dek Kurtarıcımız'ın yüzünü görerek ve yetkin bir mutluluk içinde yaşayacağız.

— Bizler bu geçici dünyada yabancı konuklar gibiyiz; ve esas evimiz göklerdedir.

Bölüm Özeti – 5

Âdem ve Havva Tanrı'ya itaatsizlik ettiler. Tanrı biliyordu ki Âdem ve Havva ile tüm insanlar günahla bozulmuşlardır. Tanrı biliyordu ki insanların günahları için hak ettikleri tek şey cezadır. Yine de Tanrı günahkarları sevdi. Tanrı hâlâ tüm insanların cennette O'nunla olmasını arzu etti. Bu yüzden Tanrı tüm insanları günahlarından kurtarmak için Oğlu'nu göndermeyi vaat etti. O insanlara Eski Ahit boyunca Oğlu'nun gerçek bir insan olarak geleceğini ve tüm insanları günahlarından arındıracağını hatırlattı. Nihayet, her şey Tanrı'nın planına uygun olduğunda, Oğlu İsa'yı tüm insanları günahlarından kurtarmak üzere gönderdi. Tanrı, Bakire Meryem'i Nasıralı Kurtarıcı'nın annesi olması için seçti. İsa, Kutsal Ruh'tan vücut buldu ve Bakire Meryem'den doğdu. İsa gerçek bir Tanrı ve gerçek bir insandı. O, yasayı bizim yerimize uygulamak ve bizim günahlarımızı ödemek için bir insan olmak zorundaydı. Bütün insanların yerine geçerek, insanlığında bütün insanların başı olması için de kusursuz bir Tanrı

olmalıydı. İsa bizim için Tanrı'nın emirlerine tam itaat etti. İsa bizlerin günahları için Golgota tepesinde çarmıh ağacına çakıldı ve acı çekti. O, tüm insanların günahını ödemek için öldü ve gömüldü. Üçüncü gün, Paskalya Pazarında Mesih İsa ölümden dirildi. O'nun dirilişi bize İsa'nın gerçek bir Tanrı olduğunu gösterir. O bizim günahlarımızın bedelini tamamen ödedi. O bizi de ölümden diriltmek için yaşamaktadır. İsa'ya olan imanımız aracılığı ile, herkes için kazanmış olduğu bağışlanmaya bizler de sahip oluruz. İsa'ya olan imanımız aracılığı ile sonsuz yaşamımız vardır ve cennette O'nunla birlikte daima yaşayacağımızı bize vaat etmiştir. Mesih İsa sözlerine sadıktır. İsa'ya olan iman aracılığı ile sonsuz yaşama sahip olduğunuza emin olabilirsiniz. Bu dünya gerçek evimiz değildir. Cennet bizim evimizdir. Ve sonsuz yaşam, Mesih İsa'ya olan iman aracılığı ile bizimdir.

Multi-Language
Productions

Bringing the Word to the World

God Creates Our World - Turkish
Bible Teachings Series
MLP Catalog No: 385403